चैतन्य लहरी

मराठी आवृत्ति

खंड ४ अंक ३, ४ व ५

लोक अजूनही असा विचार करतात की, आईवर प्रेम करणे,
तिची सेवा करणे व प्रार्थना करणे पुरेसं आहे,
तुम्ही कदाचित् आईच्या प्रेमात गहनतेमध्ये उतरले असाल;
परंतु अशा मोठ्या घड्याचा काय उपयोग की ज्यामध्ये कोणीही पाणी भरत नाही.
आता आपल्याला ही गहनता आली पाहिजे.

प. पू. श्री. माताजी निर्मलादेवी
सरस्वती पूजा, कलकत्ता १९९२

महासरस्वती पूजा

कलकत्ता ३/२/९२

श्री माताजी निर्मलादेवींचे भाषण

ह्या कलीयुगात आईला ओळखणे फार कठीण आहे. आपल्या स्वतःच्या आईला आपण जाणू शकत नाही, तर मग मला जाणणे हे त्याहून कठीण आहे. पण ह्या योगभुमीची गहनता तुमच्यामध्ये कार्यरत झाली आहे. ह्या भागातून येणारा कोणताही सहजयोगी अत्यंत गहनतेत जातो, हे मी पाहीले आहे. मला आश्चर्य वाटतं, जिथे इतकी वर्षे मी घालवली, इतके कार्य केले, तेथील लोक इतके गहन नाहीत. इथल्यासारखी इतकी सुरेख सामुहिकता त्यांच्याकडे नाही. ह्या भूमीचा विशेष म्हणजे इथलं प्रेम आणि सामुहिकता ही पुर्णतः निस्वार्थी आहे, हे बघून मला अत्यंत आनंद होतोय. तुमची उत्तरोत्तर प्रगती होवो.

महासरस्वतीची इथे उपासना होणे फार महत्वाचे आहे. ह्या भूमीला तिने आशिर्वाद दिले आहेत. इथे सर्व कांही हिरवेगार आहे. पण ही सरस्वतीची उपासना फार सिमीत आहे. इथले कष्ट आणि दारिद्य यांचे कारण हे आहे. आपल्या कलागुणांची वृद्धि करण्यासाठी किंवा विद्वान होण्यासाठी इथे सरस्वतीची पुजा केली जाते. इथले लोक फार हुषार आणि अभिमानी आहेत पण तरीही दारिद्य कां? तुमच्याहून जास्त पैसा असणाऱ्या माणसाविषयी हेवा का? आपल्याकडे कोणत्या सूत्राची कमतरता आहे, जे आपल्याला मिळवायचे आहे, ते आपण जाणून घेतले पाहीजे.

सरस्वतीचं कार्य उजव्या बाजूकडे आहे. ज्यावेळी ती स्वाधिष्ठानावर कार्य करते आणि ते डावीकडे जाते, त्यावेळी कलेची संवेदना वाढीस लागते. प्रत्येक कलेच्या क्षेत्रात बंगाल प्रसिद्ध आहे. संगीत, नाट्य, मुर्तीशास्त्र आणि साहित्य या कलाक्षेत्रातील अनेक ख्यातनाम लोक इथे आहेत. कला ही देवाचा प्रकाश आहे. तुम्ही पाहू शकत नाही पण तिला व्हायब्रेशन्स असतात. जगभरच्या लोकांनी ज्याला दाद दिली आहे, आणि जे फार सुरेखरित्या निर्माण केलेले आहे, ते सौंदर्यदृष्ट्या समृद्ध असतं, त्या कलाकृतिकडे तुम्ही हात केल्यास त्यामधून व्हायब्रेशन्सचा प्रवाह तुम्हाला जाणवेल. जर ती आत्मसाक्षात्कारी व्यक्तीने केली असली तर जास्तच. इथे रहाणारे फार भक्तीवान आहेत व कलेचे विविध प्रकार ते सहजगत्या जाणतात. बंगालचे लोक प्रत्येक गोष्ट पुर्णत्वाला नेणारे आहेत. आपण स्वाधिष्ठानाची फक्त एक बाजू विकसित केली आहे फक्त लिहीण्यावाचण्यासाठी आपण स्वाधिष्ठान वापरतो आणि या क्षेत्रात आपण उन्नती केली आहे. पण या पुढची एक पातळी आहे. ज्याविषयी आपण विचारच करीत नाही आणि त्यामुळेच असंतुलन होते. जेव्हां तुम्ही बरेचसे साहित्य कला वगैरे पहाता आणि लोक म्हणतात, लक्ष्मी व सरस्वतीचा मिलाप नाही त्याचा अर्थ, जे काही तुम्ही करीत आहांत, त्याच्या खोलांत गेल्यावर तुम्ही विचार करता, इथे लक्ष्मीची साथ कां नाही? सहजयोगामध्ये दोघी आज्ञाचक्रावर भेटतात. तुम्ही काम करीत रहाता, पण तुम्हाला हवा तो परिणाम मिळत नाही. जेव्हां तुम्ही आज्ञा चक्रावर येता, त्यावेळी तुम्हाला कळतं की, अनेक कलाकारांना गवसलेली ती स्थिती आपल्याला मिळाली नाही. आपण दारिद्यांत कां रहात आहोत? जो पर्यंत आपण ती स्थिती गांठत नाही जिथे, दोन्ही अंगे योग्य सापेक्ष प्रमाणांत आपण बघत नाही तोपर्यंत आपण प्रगती करू शकत नाही. कलेबरोबर लक्ष्मीची सांगड जुळण्यासाठी आपल्याला योग्य दृष्टी पाहीजे.

आपला एक मोठा दुबळेपणा म्हणजे हट्टीपणा, जर त्यांनी हत्ती केला असेल तर ते हत्तीच बनवित बसतील. जर ते अमुक एका प्रकारे गात असतील तर ते त्याच प्रकारे गात रहातील. तुम्ही त्यांना काही बदल करायला सांगितला तर, त्यांना कदाचित राग येईल. तुम्ही आज्ञेवर जर मनन केलं तर, तुमच्या लक्षांत येईल तेव्हा हा हट्टीपणा तुम्हाला आज्ञाचक्राबाहेर पडू देत नाही. आम्ही बंगाली आहोत. आमच्याकडे सर्वांत महान कलाकार, बुद्धीवान लोक आहेत. आपल्यामध्ये हा अट्टाहास असतो की, आम्ही बंगालमधील लोक सर्वात महान आहोत. जर आपल्याला त्याच्या वर उठायचे असेल तर आपल्याला तडजोड करायला नको, हे आपण लक्षात घेतले पाहीजे. तुम्ही कलेचा विनाश करा असे मी म्हणत नाही. पण तुम्ही संतुलीत दृष्टीने कलेचा विचार केला पाहीजे. मी तुम्हाला काहीतरी व्यवहार्य गोष्ट सांगत आहे अशी की, आपल्याकडे एक प्रकारचा आळशीपणा असतो ज्यामुळे सुद्धा आपण हट्टी बनू शकतो. नवनिर्मिती करायला मला श्रम करावे लागतील असं एखाद्या व्यक्तीला वाटते. नवं काही शिकण्यासाठी आपले मेंदू थोडेसे मंदच आहेत. या मंदबुद्धीमुळे ज्यायोगे आपण लक्ष्मीशी सांगड घालू शकू असं काही आपण शिकू शकत नाही. जसं काही कलाकारांना मोठ्या पर्सेस करू नका. साध्या तऱ्हेने करा असं म्हटलं तर, तो म्हणाला, "ते शक्य नव्हतं आम्ही ज्या पद्धतीने त्यामध्ये रुळलो आहोत. तसेच आम्ही करू. तुम्हाला हवं तसं नाही. कांही समजून घेतले पाहीजे तर, मेंदू आत्मसात करू शकतो पण जर तुम्ही हट्टी असाल आणि 'मी जे कांही करत आहे तेच बरोबर आहे' असे म्हणाल तर, त्याचा व्यक्तीच्या पूर्ण जीवनावर खूपच मोठा प्रभाव पडेल. बदल येतो तेव्हा तो फार सहजगत्या येतो आणि सहजगत्या तुम्ही लक्ष्मीशी मिलाप झालेला पहाता. कलाकार फार हट्टी असतात तुम्ही जर त्यांना म्हटलं, "कृपा करून हे थोडेसं बदला, तर ते लोक तसे करणार नाहीत. आज्ञाचक्राला व्यवस्थित ठेवण्यासाठी हा विचित्र अहंकार आपण आधी बरोबर केला पाहिजे आपण काय करतो, कशाप्रकारे करतो, ते बरोबर आहे, किंवा दूसरी कुठलीही सूचना, किंवा

पद्धत चूक, हे तोच म्हणत असतो.

तुम्ही हिंदू, मुसलमान, ख्रिश्चन, ब्राम्हसमाजाचे वगैरे आहांत असे वाटणे याला काहीच आधार नाही. तुम्ही दुसरे काहीही नाही. फक्त माणूस आहांत, माणूस म्हणून तुम्ही जन्मला. तुम्ही कोणी तरी आहांत असा ठसा तुम्हीच तुमच्यावर लादून घेतला आहे. तुम्ही बंगाली किंवा मराठी नसून फक्त मानव आहांत. स्वतःवर असे ठसे मारुन घेऊन तुम्ही आणखी प्रश्न निर्माण करता, हे छापच इतके महत्वाचे होतात कीं त्यापलीकडे तुम्हाला काही दिसत नाही. ही बाधा जोपर्यंत जात नाही, तोपर्यंत हा आंधळेपणा जाणार नाही. कारण प्रत्येक गोष्ट तुम्ही अशाप्रकारे बघता कीं, फक्त तुमचाच मार्ग बरोबर आहे. पाश्चात्य देशात तर हे जास्तच आहे. त्यांच्या मेंदूत कांहीही घातलं आणि ते योग्य आहे असे त्यांना सांगितले, तर ते आंधळ्यासारखे त्याच्यामागे जातात. तिथले टिकाकारही प्रत्येक कलाकृतीवर इतकी टिका करतात. एका टिकाकाराचे मत दुसरा खोडून काढेल. तुमच्यामधून, तुमच्या मेंदूमधून, कांहीच येत नाही. इतरांनी जे काही डोक्यात भरले आहे, त्यांचाच स्वीकार केला जातो. प्रत्येकावर ठसा असतो. त्यामुळे त्याचा अहंकार वाढतो. तो स्वतः फार महान व्यक्ती आहे. आणि इतरांहून वेगळी असामान्य व्यक्ती असे त्यांना वाटते. तो वैयक्तिक होतो.

सत्याचं मूळ तत्व आहे की, आपण सगळे एक आहोत. पूर्ण आहोत. सगळे एकत्र आहोत. त्याच्या तुम्ही जेव्हा विरोधात जातात तेव्हा तुम्ही फक्त वैयक्तिक होता. जास्त जास्त वेगळे होत जाता एक पान दुसऱ्यासारखं दिसत नाही, हे खरं आहे पण ते सारे त्याच झाडावर असतात. विराटाचे ते अंग-प्रत्यंग असतात. ज्यावेळी आपण आपल्याला वेगळे करतो तेव्हा सरस्वती तत्व ज्याने महासरस्वती झाले पाहिजे ते होत नाही. जेव्हा तुम्ही महा-सरस्वती तत्वांत असता तेव्हा तुमचं दैनंदिन जीवन तुम्हाला पूर्णत्वात दिसतं आणि आपण सगळे एक दिसतो. त्यामुळे कलाकार जेव्हा निर्मिती करतो, त्यावेळी तो अशा वस्तू करतो, ज्यांचा हृदयापासून स्वीकार होतो. सरस्वतीच्या आपण करतो त्या सर्व कलाकृती तिला भक्तीभावाने समर्पीत केल्या पाहीजेत. सर्व काव्य, संगीत वगैरे असं जर झालं तर त्या सर्व कलाकृती अमर होतील. गाणी, कलाकृती ज्या देवांच्या नावे केल्या गेल्या त्या अजून जिवंत आहेत. आजचं फिल्मी संगीत येतं आणि नष्ट होतं पण कबीर ज्ञानेश्वरांची गीतं अजून आठवणींत आहेत. आत्मसाक्षात्कारामुळे त्यांना महासरस्वती शक्ती मिळाली आणि त्यांनी जे काही लिहीलं, निर्माण केलं त्याचा प्रकाश अद्वितीय होता. या निर्मीतींनीच जगाला एकत्र आणलं. नुसत्या सरस्वती तत्वाला आपण जागृत करता कामा नये कारण, त्यामुळे तुम्ही मर्यादित रहाता, महासरस्वती तुम्ही जागृत केले पाहीजे. जर सरस्वती तत्व बीज असेल तर महासरस्वती वृक्ष आहे. जोपर्यंत या बिजाला तुम्ही महासरस्वतीमध्ये रुपांतरीत करीत नाही. तोपर्यंत महालक्ष्मीमध्ये तुम्ही विलीन होऊ शकत नाही. तुमचा आत्मसाक्षात्कार ही तुमच्या मध्ये महालक्ष्मीची देणगी आहे. महासरस्वती महालक्ष्मी, महाकाली आज्ञेमध्ये एकत्र भेटतात फार सूक्ष्म रितीने तिथे अहंकार येतो, त्यामुळे प्रत्येकाने अंतर्मुख होऊन परीक्षण केलं पाहीजे की, अशा गोष्टींवर मी विश्वास कां ठेवतो? मी जर मर्यादित क्षेत्रात वाढलो आहे. तर पुर्ण जगाला कसं प्रकाशित करूं शकेल? कितीदां तरी मी सांगितले आहे, तुमच्या स्वतःकडे पहा. खूप लोक माझ्यावर विश्वास ठेवतात, देवी म्हणून माझी ते पूजा करतात ते मला माहीत आहे. पण यात मला काय फायदा आहे? मी आहे तीच आहे. तुम्ही ते आहांत, ज्यांनी साध्य केलं आहे. तुम्ही सहजयोगात आलांत आणि सरस्वती तत्वातून तुम्ही महासरस्वती तत्वाप्रत पोहोचला. तुम्हाला लाभ झाला आहे. मला नाही. नुसता माझ्यावर विश्वास ठेवून तुम्ही समाधान वाटून घेता नये. तुम्हाला तुमच्यामध्ये विश्वास ठेवला पाहीजे आणि तुम्हाला वर उचलले पाहीजे.

आता तुम्हाला सहजयोगाचे शास्त्र माहीत आहे. तुमची मेणबत्ती पेटवली गेली आहे. आता या मेणबत्तीने इतर हजारोंमध्ये ज्योत जागवली पाहीजे. माझ्यावर प्रेम करणे सुरेख आहे. पण याहून पुढची स्थिती आहे. आनंदापलीकडे दुसरी स्थिती आहे, 'निरानंद''. तुमच्या आईमध्ये ती नीरानंदाची स्थिती तेव्हांच येइल जेव्हां, तिची मुले तिच्याही पुढे गेलेली ती पाहील. पण आपल्याला चिकटलेल्या या लहान सहान क्षुद्र गोष्टी सोडून दिल्या पाहीजे. महाराष्ट्रीयन्समध्ये तर ते जास्तच आहे. क्षुद्र गोष्टीत आपण चिकटलो आहोत. मला वाटते, आपल्या पूर्वजन्मांचा तो अवगूण असावा, जर चांगली गुणवत्ता असती तर, ती व्यक्ती तावडतोब स्वतःचे हृदय उघडून फुलासारखा सुगंध उत्सर्जित करू लागली असती.

महासरस्वतीमध्ये प्रत्येकाने परीणामकारक व कार्यक्षम असले पाहीजे. महाकाली तत्वामध्ये तुम्ही आत्मसात करता, इच्छा करता मला हे करायचे, ते करायचे, मला हे आवडतं, ते आवडतं या इच्छा कार्यान्वित करणे हे महासरस्वतींचं काम आहे. सहजयोगाचा प्रसार व्हावा अशा काही लोकांची इच्छा असते. पण या विषयात प्रसारांसाठी तुम्ही काय केलं? किती जणांना तुम्ही आत्मसाक्षात्कार दिला? किती जणांशी सहजयोगाबाबत बोलतात? एका वृत्तपत्रकाराने मला सांगितले, तरूण मुले मुली इतक्या शांततेने आणि तन्मयतेने पोस्टर्स लावत होते, त्यामुळे त्याच्यावर छाप पडली. त्यांच्या बोलण्याने माझ्यावर प्रभाव पडला. तुमच्या इच्छा तुम्ही कृतीत आणल्या पाहीजे जे आपण करूं शकतो, त्याची तुम्ही इच्छा केली पाहीजे. कारण ज्या इच्छेचे पुर्ती होऊ शकत नाही, ते संकट होते.

इथे अनेक श्रीमंत लोक व अनेक गरीब लोक आहेत. श्रीमंत लोकांचे गरीब लोकांसारखेच प्रश्न आहेत. त्यांच्याकडे कर्मचाऱ्यांचे प्रश्न आहेत. म्हणून आमचे कारखाने बंद झाले आहेत. पण कर्मचारी हा तुमचाच एक भाग आहे. अंगप्रत्यंग आहे. हे श्रीमंतांनी लक्षांत ठेवले पाहीजे. त्यांच्या शिवाय तुम्ही काहीच करू शकत नाही. तुम्हाला तर बोटही कसं हलवायचं ते माहीत नाही. तुम्ही नुसते खुर्चीमध्ये बसता तुम्ही मजूरांसाठी काय केलं आहे? सर्व प्रश्न पैशाने सुटूं शकत नाहीत ते झेंडा उभारतात, तुम्ही पैसे पुढे करता; मग ते परत झेंडा उभारतात

आणि हे सगळं असंच चालू रहातं. त्यांच्या कल्याणासाठी तुम्ही कांही केलं आहे का? प्रथम त्यांची संस्कृती शिका. मोठमोठे कारखानदार आहेत, ज्यांना त्यांची संस्कृती माहीत नाही. मजूर फार दिलदार आहेत. पण तुम्ही त्यांच्याशी गर्विष्ठपणे वागलांत तर ते तुमचे सर्वात मोठे शत्रू होऊ शकतात. त्यांच्या बरोबर रहा. त्यांना भेटा, त्यांना जाणून घ्या. त्यांना मी प्रकाशवंत उद्योजक म्हणते. त्यांच्या घरी जा. त्यांचे प्रश्न त्यांना विचारा, हे थोडसं त्यांच्यासाठी करा. जीवनभर ते तुमच्या पदरी रहातील. प्रत्येक गोष्टीसाठी तुम्ही पैसे देणं आवश्यक नाही. तुम्ही पैसे दिले की ते सरळ दारुच्या गुत्त्याचा रस्ता पकडतील किंवा बायका ठेवतील. तुमचाच एक अविभाज्य भाग म्हणून त्यांचा विचार करा आणि त्यांचं हृदय जाणण्याचा यत्न करा मग तुमचे सर्व काही 'लेबर प्रॉब्लेम' सुटतील.

इथले लोक फक्त सरस्वतीपुरते मर्यादित आहेत. महासरस्वती नाही. तुम्ही सहजयोगी आहांत आपणहून गोष्टी ठीक होतील. पण सहजयोगाच्या पद्धती तुम्ही वापरांत आणल्या पाहीजेत. तुमचे संकुचित दृष्टीकोन सोडून तुम्हाला पसरलं पाहीजे. आंतून वर उठल्याखेरीज बाहेरुन तुम्ही पसरू शकत नाही. सहजयोगामध्ये ध्यान फार महत्वाचं आहे. सकाळी ५ वाजता ५ मिनिटं ध्यान करा. रात्री दहा मिनिटं यामुळे तुम्ही स्वच्छ होत जाल, आणि तुम्हाला आशिर्वाद मिळतील. तुम्हाला सतत मार्गदर्शन केलं जात आहे. तुम्ही सुद्धा आनंद उपभोगीत, वाढत आहांत.

अजून लोकांना आईवर प्रेम करणं हेच पुरेसं आहे असं वाटतं. तिची सेवा करणं, प्रार्थना करणं, ते ठीक आहे. तुम्हाला फायदा मिळतो. आईच्या प्रेमामध्ये तुम्ही खूप वाढले असाल. ज्यांत कोणी पाणी भरत नाही अशा खोल भांड्याचा उपयोग काय? मी काय कार्य करावं, असा जर तुम्ही विचार केला आणि तुम्ही निर्विचारांत गेलात तर तुम्हाला आंतून स्फुर्ती मिळेल. इथे गहनतेमधील अनेक लोक आहेत. पण आतां ती गहनता आपण वाटून घ्यायला हवी. एखाद्या तळ्यात जशी काही कमळं उगवतात आणि किड्यांना त्याचबद्दल अभिमान वाटतो. पण अजून तुम्ही कीटकच आहांत तर त्याचा काय उपयोग आहे?

वेदांमध्ये म्हटलं आहे, तुमच्याकडे 'विद'नाही, जाणणे नाही तर वेदांचा उपयोग काय? त्यांनी पंचमहाभुतांना जागृत करण्याचा प्रयत्न केला त्याचा परीणाम म्हणून आपल्या देशाकडे शास्त्रे आली इथे झालेले विज्ञान विषयक शोध आज होत असलेल्या शोधापेक्षा फार जास्त मोठे होते. सहजयोग देखील पंचमहाभूतांवर ताबा मिळवू शकतो पण इथे अजून तुम्ही म्हणत आहांत, "माताजी, माझी आई, नाहीतर, भाऊ नाहीतर, दुसरं कोणी आजारी आहे तुम्ही सहजयोगी आहांत. सारं काही आईने करावं असं तुम्हाला वाटतं. तुम्ही कां नाही करत? नुसतं इतरांना द्या. मी सारखी तेच तेच, परत परत सांगत असते की, कांहीतरी करा. अर्थात मी रोगमुक्त करेन पण माझ्यापेक्षा तुम्ही चांगल्याप्रकारे रोगमुक्त करू शकतां. जर तुम्ही करू शकला नाही. तर माझ्याकडे या. जेवढ्या तुमच्या शक्त्या वापराल, तेवढी तुमची वाढ होईल. पण स्वतःमध्ये विश्वास ठेवा. श्री माताजी म्हणतात तर आपल्याकडे या शक्त्या असणार आणि त्या आपण वाढविल्या पाहीजेत. आता सहजयोगामध्ये गहनता आली आहे, पण दुसऱ्याला देणं कांही जास्त नाही. आता तुम्हाला दिलं पाहिजे. जेव्हा तुम्ही कार्यक्षम व्हाल व महासरस्वती चक्राची जागृती होईल, त्यावेळी हा देश कुठे पोहोचेल ते पाहून तुम्हालाच आश्चर्य वाटेल पण हा आळशीपणाचा रोग पूर्ण भारतभर आहे.

ते कां करीत नाहीत यासाठी सहजयोगांत लोक खूप कारणे दाखवितात उदा. मला माझ्या कुटुंबाची, नाहीतर समाजाची भिती वाटते. सहजयोग भित्र्यांसाठी नाही. इथे इतके जादूटोणावाले आणि तांत्रिक आहेत आणि ते मी साफ करते आहे. जादूटोणा नष्ट करण्यासाठी तुम्हाला विशेष लक्ष घालून ते कार्यान्वित केलं पाहीजे.

आजची पूजा पूर्ण भारतांसाठी आहे. कारण हा आळशीपणाचा रोग भारतभर आहे. आपण जराही कार्यक्षम नाही. आपल्या फार दृढ, जबरदस्त इच्छा आहेत. पण क्रिया काहीच नाही. तुम्ही एकत्र येऊन काय करायचं, ज्यामुळे सहजयोगाचा प्रसार होईल याविषयी ठरवलं पाहीजे. वेगवेगळ्या कारणांसाठी आपण जमिनी घेतल्या, त्या सर्व तशाच पडून आहेत. मी भारतांत येईपर्यंत त्यांना छोटा रस्ता सोडाच पण, एक छोटी झोपडी देखिल बांधता येत नाही. इतके लोक आहेत, पण कांहीच होत नाही, कसं ते मला समजत नाही. मी गेले की तुम्ही सगळे वेगवेगळे होता, आपल्याला मागनि जाता. फक्त दोन तीन लोक कार्य करतात. सहजयोग सामुहिक कार्य आहे. नुसत्या दोघंतिघाचं कार्य नव्हे. प्रत्येक सहजयोगी हा सहजयोगाचा भाग आहे हे प्रत्येकाने जाणलं पाहीजे.

तुम्ही इतकी गहनता गाठली आहे आणि इतकं मिळवलं आहे. आता तुम्ही इतरांना दिलं पाहीजे. उद्या तुम्ही माझ्या जागेवर बसून माझे कार्य करू शकाल. जेव्हा असं होईल, तेव्हांच सहजयोग वाढेल तुम्हाला आशिर्वाद देतो की, या पूजेनंतर अनेक लोक बाहेर येतील जे सहजयोग पसरविण्याचं कार्य करतील.

शिवरात्री पूजा

प. पू. श्री माताजी निर्मलादेवी यांचे भाषण

न्यू कॅसल ऑस्ट्रेलिया १ मार्च १९९२

तुमच्या ह्दयावर सर्वशक्तीमान परमेश्वराचा, सदाशिवाचा आत्मा म्हणून ठसा आहे. आपण हे जाणलं पाहीजे की, वेगवेगळ्या देशांत, वेगवेगळ्या वेळी अनेक लोक या पृथ्वीवर आले. न्याय, धर्म, कशाप्रकारे स्वतःला उच्च स्थितीवर न्यायचं, याबद्दल वेगवेगळ्या लोकांशी बोलले. त्या सर्वांनी सांगीतलं आहे की, तुम्हाला देवावर विश्वास ठेवला पाहीजे. तुम्हाला आत्मा झाले पाहीजे. आत्माच्या प्रकाशाने चित्त पूर्णपणे भरुन गेल्याशिवाय तुम्ही अध्यात्म जाणू शकणार नाही हे त्यांना माहीत होतं. तुमच्यामध्ये आत्मा आहे, जो सदैव "साक्षी" स्वरुपामध्ये असतो. सर्व धर्म अयशस्वी कां ठरले? कारण, त्यांना आत्म्याच्या साक्षात्कार मिळाला नाही, आणि ते आत्मा बनले नाहीत. तर, तुम्ही सर्व आणि इतर यांच्यामध्ये अतोनात फरक आहे ते दांभिक आहेत. ते बुद्धीने सारं कांही जाणूं पहातात. सर्व काही ते फार चांगल्या प्रकारे समजावून सांगू शकतात. पण त्यांनी अध्यात्म आत्मसात केलेलं नाही, हे तुम्ही अगदी स्पष्टपणे पाहू शकता. आत्मसाक्षात्काराविना ते आत्मसात करणं अशक्य आहे. बुद्ध आणि महावीर दोघांनी ईश्वराविषयी भाष्य केलं नाही, त्यांनी म्हटलं, तुम्ही फक्त तुमचा आत्मसाक्षात्कार घ्या. बहुतेक पुस्तकं अध्यात्माविषयी, तुम्ही काय साध्य केलं पाहीजे, धर्म कशासाठी आहे हे सांगतात. ते सगळं फार सुरेखरित्या सांगितलं आणि लिहीलेलं गेलं आहे. तुम्ही काय झालं पाहिजे, काय चांगलं आणि काय कुकर्म आहे, आणि शिवाय पहिली पायरीसुद्धा, जिथे तुम्ही धर्म प्रस्थापित केला पाहिजे, जिथे लोकांनी एकमेकांना फसवू नये. न्याय, सामुहिकता, प्रेम सर्व गोष्टीची जाण, समंजसपणा तिथे हवा. असूया किंवा दांभिकपणा नको. तिथे वेगळीच मानवजात असेल. वेगळाच समाज असेल, खरं म्हणजे एक वेगळी सभ्यता निर्माण करायची आहे.

आत्म्याची ही स्थिती सहजयोग्यांनी साध्य केली आहे. हे फार लोकविलक्षण आहे की, कांही अडचणी न येता तुम्ही धर्म आत्मसात करूं शकता, तुम्ही कोणालाही फसविणार नाही, किंवा कोणाकडून कांही चोरणार नाही. कोणालाही तुम्ही ठार मारणार नाही किंवा हिंसक होणार नाही. तुम्ही सत्याला धरुन रहाल. सर्वात महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे सर्वशक्तीमान परमेश्वराशी तुम्ही एकतानता साधली आहे आणि एक प्रकारे. देवाविषयी तुम्हाला माहिती आहे, त्याच्या विषयी अतिशय आदर आहे. भिती आहे. पैसे उकळण्यासाठी सहजयोगाला तुम्ही फसविणार नाही. सत्ता किंवा लौकिक गोर्ष्टीसाठी भांडणार नाही. आत्मप्रकाशामध्ये तुमच्या जाणीवेचा विस्तार करण्याकडे तुमचे सारं लक्ष असेल. ही सर्व तुमच्या आईची दिव्य दृष्टी आहे. कारण शिव फक्त साक्षी आहे. पण आतां सहजयोगामधून निर्माण झालेले लोक पहाताना त्यांना खूप आशा वाटत असणार. अतिशय सुरेख अनुपम, देवदूतासारखे लोक निर्माण केले गेले आहेत. अडचण हीच आहे की, देवदूतांसारखा असलेला तुमचा पाया तुम्ही तसाच अबाधित राखला पाहीजे. कधी कधी तुम्ही अडखळता, पडता, पण त्याचवेळी तुमच्या जाणीवेमध्ये तुम्ही वर उठता. आणि तुम्हाला उपलब्ध असणाऱ्या दुसऱ्या नव्या पातळ्या शोधण्याचे प्रयत्न करता आणि हे सगळे शक्य आहे कारण, तुम्ही खरोखर वेचून काढले त्यांपैकी आहांत. तुम्ही फार विशेष लोक आहांत, हे देखिल तुम्हाला समजलं पाहीजे. काही वेळां सहजयोग्यांना त्याचं आकलन होत नाही. आणि स्वतःविषयी आत्मसन्मान नसतो. या जीवनामधील तुमची भुमिका काय आहे तेसमजण्याची सुज्ञता तुम्हाला येईल. निरर्थक मायेमध्ये हरवून गेलेले इतर लोक तुम्ही जर पहाल तरच ती स्थिती मिळणं शक्य आहे. आता तुम्ही एक विशेष समाज आहांत.

धर्माची जी काही अंगे आहेत ती तुम्ही आत्मसात करू शकता. सहजगत्या, तुम्हाला त्यासाठी श्रम करावे लागत नाहीत. की तप करायला नको किंवा ते कार्यान्वित करायला नको. सहज रितीने तुम्ही ते करू शकता. कोणत्याही प्रकारच्या अडचणी न येता या सर्व गुणवत्ता तुमच्यामध्ये येऊ शकतात. इतर कसंही वागण्यापेक्षा न्यायाने वागणं हे तुम्हाला फार सोपं आहे. तुमचं हे जे वैशिष्ठ्य आहे, ते सर्व संत, प्रेषित, आणि अवतरणं यांचं स्वप्न होतं. लोकांनी एका मागून एक भाषणं दिली की, तुम्ही हे केलं पाहीजे. ते केलं पाहीजे, त्यांना वाटतं ही तत्त्वे लोकांना शिकवल्याने ते ठीक होतील. पण अहंकाराच्या रुपांत ते त्याच्या डोक्यांत जातं कारण, शिक्षण हे फक्त तुमच्या अहंकाराच्यामधून असतं, सहज नसतं.

ते असं काही आहे जे, तुमच्यावर बाहेरुन लादलं जातं, पण तुमच्यासाठी ते फार सोपं आहे. धर्माची सर्व अंगे तुम्ही फार सहजगत्या आत्मसात करू शकता. अशी लोकं मला माहीत आहेत, जी ड्रग्ज घेत होती, लोकांचा छळ करीत होती, त्यांना मारत होती. एक व्यक्ती सदोदित बरोबर रिव्हॉल्वर घेऊन वावरीत असे. आता तो इतका हळूवार, शांत सुरखे व्यक्ती आला आहे. तर तुम्ही ते 'विशेष" लोक आहांत. हे लोक ज्यांना आत्मसाक्षात्कार मिळाला नाही, त्यांना त्यांचा धर्म सहजगत्या मिळणं शक्य नाही.

तुम्हाला फारसहज जमणारी दुसरी गोष्ट म्हणजे, दुसऱ्यांवर प्रेम करणं आणि त्या व्यक्तीविषयी कळकळ बाळगणं, तुम्हाला ते करायला आवडेल. सहजयोगीयांकडे लक्ष द्यायला आवडेल. सहज योगी नसलेली व्यक्ती त्रास सहन करताना तुमच्या दृष्टीला आढळली तर, तुम्ही पटकन त्या व्यक्तीला मदत मिळेल अशी व्यवस्था कराल. एका

सद्गृहस्थांनी मला सांगीतले की त्यांना सहजयोगांसाठी कार्य करायला आवडेल, पण त्यांच्याकडे पैसे नाहीत. मी त्यांना, दुसऱ्या दिवशी बोलावलं आणि तेव्हा मी त्यांना पैसे देइन असं सांगितलं. दुसऱ्या दिवशी ते परत आलेच नाहीत, विचारल्यावर त्यांनी सांगितले, की, माझ्या शेजारी जे सद्गृहस्थ बसले होते त्यांनी पैसे दिले. सहजयोगात आपण ज्याला पैशाची मदत हवी असेल त्याच्याकडे ताबडतोब धावतो. रुमानिया, बल्गेरीया, रशिया, पोलंड, झेकोस्लाव्हाकीया, हंगेरी यासारख्या सहा देशांना एका नाहीतर दुसऱ्या देशाने मदत केली आहे. पूर्व आशियाई देशांना देखील ऑस्ट्रेलियन लोकांनी मदत केली होती. मी त्यांना मदत करायला कधीच सांगितले नाही. त्यांनी त्यांच्यासाठी तिकीटे काढली आणि त्यांना भारतामध्ये आणलं. त्यांनीच रशियन लोकांकडे लक्ष पुरवलं, त्यांची काळजी घेतली. आपण काही विशेष केलं आहे अशी भावना न बाळगता, प्रेम आणि करूणा यांनी ओथंबून त्यांनी ते केलं. किती खर्च केला गेला आणि आम्हाला किती पैसे द्यायचे आहेत असं कोणीही कधीही विचारलं नाही. मी हंगेरीला गेले होते, तिथे मला एकशेपंचवीस रुमेनियन आढळले. खरोखर, माझं हृदय आनंदाने उचंबळून आलं. त्यांनी गुपचूप एकमेकांना मदत केली आणि ती फक्त त्यांच्या समाधानासाठी. कोणाला उपकृत करण्यासाठी नव्हे, भेट वस्तु आणल्या. कल्पना करा, इंग्लंड, फ्रान्स, स्पेन, इटली, स्विझर्लंड सारखे देश, जे खूप आक्रमक आहेत आणि जे कोणाला मदत करण्यासाठी नव्हे तर त्यांच्या साम्राज्यस्थापनेसाठी किंवा विनाश करण्यासाठी बाहेर पडले. लोकांत धर्मबदल करायला लावावे किंवा देव धर्म यांच्या नांवाखाली कोणत्याही प्रकारच्या गोष्टी कराव्या, यासाठी बाहेर पडले. पण जेव्हां, तुम्ही दुसऱ्या देशांत जाता त्यावेळी तुम्हाला फक्त त्यांना मदत करावयाची असते. इतक्या सहजगत्या ते तुमच्या हृदयामध्ये कार्यान्वित होतं की तुम्हाला जाऊन त्यांना मदत केली पाहीजे.

तुमच्यामध्ये, घडलेल्या या परिवर्तनाने तुमची करूणा, तुमचं प्रेम, कोणत्याही गोष्टीची अपेक्षा न करता, किंवा काहीही जबरदस्ती न करता इतरांना सुरक्षा देण्याविषयीची तुमची भावना, इतरही सारं काही तुमच्या हृदयामधील सौंदर्य बाहेर आणलं आहे. याशिवाय, तुम्हाला यासारख्या साध्या जागेत, तंबूमध्ये, रहायला मजा येते. माझं ऐकताना तुम्हाला कोणत्याही सुखसोयीची इच्छा नसते. फक्त तुमच्या आत्म्याच्या सुखसोयीचा शोध तुम्ही घेत असता. आणि सर्व आसमंत व निसर्ग यांचा आनंद उपभोगता. सहजयोगीयांना हळूहळू पर्यावरणाच्या प्रश्नाविषयी अतिशय जागरुक होतांना मी पाहिलं आहे. जगभर नैसर्गिक आणि कलात्मक वस्तु वापरायला त्यांनी सुरुवात केली आहे. ते उदारही झालेले आहेत. आपण ज्याला औदार्य म्हणून संबोधितो. ते अवतरणाचं चिन्ह आहे. माझ्या स्वतःच्या मुलांमध्ये हे औदार्य? स्वतःकडे ठेवण्यापेक्षा इतरांना वस्तु देण्यापेक्षा त्यांना आनंद लाभतो, जगभर हे झालं आहे. सहजयोगी स्वतःचा पैसा, वेळ आणि सर्व काही सहजयोगाचा प्रसार करण्यासाठी खर्ची करत आहेत व इतरांना मदत करीत आहेत. सर्व प्रकरच्या गोष्टी, सर्व प्रकारचे लोक आपल्यामध्ये सामावून घेत आहेत. अशातऱ्हेची सामुहिक सूज्ञता त्यांच्याकडे आहे. ही करूणा, हे प्रेम, ही ऐक्याची भावना, जसं कांही ते आपलाच एक भाग आहेत. अमेरीकन लोकांनी रशियन, लोकांना टी. व्ही. पाठवला, ही फार आश्चर्याची गोष्ट आहे. बहुधा श्रीकृष्णाचा आत्मा उजव्या आज्ञेच्या आत्म्याला मदत करण्याचा प्रयत्न करीत असावा.

ते फक्त युरोपमध्ये कार्यान्वित होत आहे असं नाही तर, टर्कीमध्येसुद्धा ते तसं होत आहे. आता एक पदार्थ-विज्ञानाचा शास्त्रज्ञ जपानला गेला आहे. तो जपानी नाही. लोकांना आकर्षित करून घेण्यासाठी तो एक पथनाट्य करतो आणि त्यामधून सहजयोगाविषयी सांगतो. आता तुमची सामुहिकतादेखिल प्रचंड आहे. ब्रिस्बेनमध्ये आश्रम विकत घेण्यांत आला, त्याबद्दल भारतीयसुद्धां खूष आहेत. याचं कारण हृदय इतकं विस्तृत पावलं, कारण तिथे शिवाचा प्रकाश झळकतो आहे. आत्मा चकाकतो आहे, ते हृदय इतकं मोठं झालं आहे की पूर्ण विश्वाला सुद्धा ते सामावून घेऊ शकतं. तुम्ही सगळे वैश्विक लोक झाला आहांत. विश्व निर्मलधर्माविषयी तुम्ही नुसतं वाचत नाही, तर त्याप्रमाणे आचरण ठेवण्याचा प्रयत्न करता, स्वतःमध्ये ते आत्मसात करता. कोणे एके काळी ऑस्ट्रेलिया जातीयवादाने भरलेली होती. ख्रिस्ताने सांगितले त्याच्या बरोबर विरुद्ध प्रकारे ते वागत होते. इतर धर्मही तसेच करीत होते. ते सगळे मूलगामी आहेत. याचं कारण ते फक्त त्यांचे पवित्र ग्रंथ वाचतात. जर ते ग्रंथ त्यांच्यामध्ये उतरले, तर त्यांना कळेल. की सर्व ग्रंथ वेगवेगळया नांवाखाली त्याच गोष्टी सांगत आहेत.

पण तुम्हाला ती विश्वव्यापी गोष्ट मिळाली आहे. जशाच्या तसा तिथे शाबूत असलेल्या तुमच्या आत्म्याचे आभार मानले पाहीजेत शिवाय आता त्याने चकाकायला सुरुवात केली आहे. त्यामुळे आपल्याला नवा समाज, स्वतःशी आणि इतरांशी अतिशय प्रामाणिक लोक जिथे आहेत ती नवी सभ्यता मिळणार आहे. हे लोक अतिशय चांगले, न्यायी आहेत ते हिंसक नाहीत. नियमांचे पूर्णपणे पालन करणारे आहेत. खूप प्रेमळ, मायाळू आहेत. त्याचवेळी ते खूप प्रेमळ आहेत. त्याचवेळी ते खूप हुषार आणि विधायक कार्य करणारे आहेत. सहजयोगासारखा अत्यंत सूक्ष्म विषय ते जाणतात. हा सहजयोगाचा विषय किती कठीण आहे ते तुम्हाला ठाऊक नाही. सामुहिकतेमध्ये तुम्ही जेव्हा असता त्यावेळी प्रतीत होणारा तुमच्या देवत्वाचा अविष्कार ही, ईश्वरी इच्छेची केवढी मोठी पूर्ती आहे. तुम्ही एकमेकांचा आनंद लुटता, सामुहिकतेचा आनंद उपभोगता. व्यक्तीवाद हा सर्वव्यापी विश्वत्म्याच्या विरोधांत असतो. पण आपल्यामध्ये आपली विविधता आहे. तुम्ही कदाचित दुसऱ्या देशांत, वेगळ्या वातावरणांत, वेगळ्या परंपरेत रहात असाल पण आपल्यामध्ये तीच सारखीच श्रद्धा आहे, श्रद्धा, जी आलोकित आहे, अंधश्रद्धा नव्हे. पहिल्यांदा तुम्ही साक्षात्कारी आत्मा आहांत आणि दुसरी गोष्ट म्हणजे विश्वव्यापी शक्ती अस्तित्वात आहे. शिव असूं देत किंवा महंमद साहेब किंवा ख्रिस्त असूं दे, आपल्याकडे सारख्याच प्रकारची उपासना आहे. त्याविषयी आपल्यामध्ये मदभेद नाही. जसे एका चर्चच्या दहा चर्चेस व्हाव्या अथवा दहा हिंदुत्ववाद व्हावे तसे. आपण सगळे, सहजयोगी आहोत. आणि आपल्या सर्वात तेच तत्व सहज पद्धतीने जोडले गेले आहे. शिवाय आता तुम्ही एक 'मूळ नमूना' ज्यावरून

प्रतिकृती करता येतील, असा बनत चालला आहांत. जे लोक सहजयोगांत नाहीत, त्यांच्यासाठी तुम्ही मॉडेल, आदर्श बनाल. तुम्ही दारू पीत नाही, सिगरेट ओढत नाही. ते ड्रग्ज घेत नाहीत आणि त्याविषयी बढाया मारत नाहीत, हे, ते बघतील. ते कोणाचाही द्वेष करीत नाहीत. किती प्रभावी आणि सृजनशील आहेत, ते किती विधायक कार्य करतात. आत्मसंतुष्ट आहेत. त्यांच्यामध्ये स्पर्धा नाही. निसर्गापुढे किंवा कोणापुढेही ते प्रश्न उभे करीत नाहीत. ते किती सुरेख लोक झाले आहेत.

तर, आता तुम्हाला समजलं पाहीजे की, चांगली वर्तणूक, उत्तम भाषा, सभ्यतेला धरुन असणारे योग्य मर्यादशील जीवन आणि सदाभिरुची असणारे, आदर्श तुम्ही बनलं पाहीजे. व पती वा पत्नी बरोबर भांडणारे नव्हे. कबेलाच्या मेयरनी मला सांगितलं की, त्यांना आश्चर्य वाटलं कीं, लोक तासन्तास एकत्र बसू शकतात. ते इतके मंत्रमुग्ध झालेले असतात कीं, दमत नाहीत. त्याला वाटलं की, ते 'विशेष' लोक आहेत. कांही करत नाहीत, फक्त मजा लुटतात. एकदा आमच्याकडे सहा तास गुरुपुजा झाली आणि कबेलाच्या गांवकऱ्यांना फार आश्चर्य वाटलं. ते म्हणाले कीं, तुम्ही देवदूत आहांत. हे लोक आमची छळवणूक करीत नाहीत. पण आमची काळजी घेतात. आमच्याशी ममता पूर्वक वागतात. आनंद पसरवण्याचा ते प्रयत्न करतात. पहिल्यांदा ते मला "प्रिन्सेस म्हणायचे, मग ते मला "देवी" म्हणू लागले आणि आतां ते म्हणतात, तुम्ही "मॅडोना" आहांत. त्यांना जे उत्तमातलं उत्तम वाटलं ते, ते म्हणूं लागले. आता त्यांना सहजयोगात यायचं आहे. कबेलाच्या मागे त्यांनी मला नाममात्र किंमतीला जागा दिली. प्रिन्स डेरीयो त्याच जागेसाठी त्यांना बरेच पैसे देऊ करत होता. त्याला ती दिली नाही.

पूर्ण गावांत परिवर्तन होत आहे. तुमचं समर्पण लक्षणीय आहे. अशाप्रकारे तुम्ही सहजयोगाला समर्पण केलं आहे. ज्यायोगे सहजयोगात नसलेल्या प्रत्येकजणांत परीवर्तन होईल.

हे सर्व प्रेम, ममता, आस्था यांची मी कधीच अपेक्षा केली नव्हती ज्याप्रकारे तुमचं माझ्यावरचं प्रेम व्यक्त करण्याची तुमची इच्छा आहे. हे समर्पण, आणि तुमचा त्याग, ज्याप्रकारे तुमचा वेळ तुम्ही त्यात घालता, श्रम घेता, या अतिशय दूरवरच्या ठिकाणी तुम्ही पुजेसाठी आलांत. जेव्हां तुम्ही आत्मसाक्षात्कारी व्यक्ती असतां तेव्हाच या पूजेमधून जे कांही मिळणार असतं ते मिळणं शक्य होतं. नाहीतर कोणत्याही प्रकारची पुजा किंवा उपासना निरुपयोगी आहे. लोक चर्चमध्ये जातात. थोडी गाणी गाऊन परत येतात. ते तसेच असतात आणि त्यानंतर ते क्लबमध्ये दारूच्या गुत्त्यामध्ये जातात. कारण त्यांना वाटतं, तीच एक अशी जागा आहे, जिथे त्यांना थोडाफार आनंद मिळतो. व्यक्तीला स्वार्थत्याग हा करावा लागतो. तरीही मी म्हटलं पाहीजे, सहजयोग ही सोपी गोष्ट आहे. तुम्हाला कांही हिमालयावर जावं लागत नाही. हातावर वगैरे उभं रहावं लागत नाही. पण तरीही तुमचे चित्त आणि तुमचा वेळ, त्यांचं बलीदान करावं लागतं. चित्त इतकं स्वच्छ असतं की, इतरांना ज्या गोष्टीत आनंद वाटतो, त्यांत तुम्हाला वाटत नाही म्हणजे दारुच्या गुत्त्यामध्ये जाणं किंवा रॉक म्युझिक ऐकणं वगैरे, तुम्ही सर्वच इतके स्वच्छ आणि सुरेख झालेले मला आढळता. तुमची चक्र इतकी शुध्द झाली आहेत. तुमची पुर्वपुण्याई कार्यान्वित होत आहे कां? तरीही मी म्हणेन की, सहजयोगी म्हणून तुमचा आत्मसन्मान तुम्ही ओळखला पाहीजे. ती माननीयता, समयोचित सूज्ञता तिथे हवी, करूणा प्रेम, कार्यकरण भाव तिथे पाहीजे, जगभर तुमचे भाऊबहीण आहेत. तुम्हाला राखी भगिनी आहेत. तुमची नाती फार पवित्र आहेत. कांहीही अशुद्ध असलेलं फक्त बाहेर फेकलं जातं. सहजगत्या त्यात बसत नाहीत ते बाहेर जातात. आपली कुटुंब मुलं फार सुरेख आहेत.

महंमद साहेब येऊन त्याविषयी बोलले, त्यांनी कधीच धर्म काटेकोर बनविला नाही. त्यांनी सांगीतलं, तुम्ही ज्ञान मिळविलं पाहिजे. तेव्हा, त्या लोकांच्या म्हणण्याप्रमाणे पुस्तक वाचणं म्हणजे ज्ञान प्राप्त करणं होतं. पुस्तक वाचणं, त्यांचा अर्थ लावून सांगणं, मग ते बुद्धीवादी होत गेलं. त्यानंतर गुरुनानक आले. शिखांचं काय झालं, आणि ते कुठे गेले, हे तुम्ही जाणताच. 'शीख' म्हणजे ईश्वरी नियम शिकलेला तो. जर तुमचा संबंध नसेल, कनेक्शन नसेल तर दैवी नियमांचे अनुसरण तुम्ही करूं शकत नाही. पण तुम्हाला ते माहीत आहेत. जेव्हा तुम्ही त्या नियमांच्या विरोधांत जाता तेव्हां तुमच्या हातावर, मध्यमज्ञासंस्थेंवर तुम्हाला ते जाणवू लागतात. सतत तुम्ही स्वतःला पारखूं लागता आणि तुम्हाला स्वतःला योग्य मार्गावर आणयचं असतं कारण, तशाप्रकारचा अयोग्य मार्ग तुम्हाला आवडत नाही.

तुमचे पती पत्नी अथवा मुलं तुम्हाला बिघडवतील, वगैरे, अशा प्रकारच्या व्यक्तीगत जीवनाविषयीच्या तुमच्या अनेक कल्पना आता संपुष्टात आल्या आहेत. आता तुम्हाला खऱ्या सहजयोगी किंवा सहजयोगीनीशी विवाह करायचा आहे. त्यानंतर विवाह हा एक आशिर्वाद बनतो. इतक्या दूरवरच्या ठिकाणी यायचं. महाराष्ट्रामध्ये प्रवास करायचा हे खरोखरच तपच आहे. पण तुम्ही त्यातही आनंद लुटता. तुमच्या चूका होत होत्या आणि ते तुमच्यासाठी एक प्रकारचं धाडसच होतं. ही सर्व तपस्या, खडतर कष्ट हे धाडस ठरलं आहे, रशियाला जाऊन हरवून गेलेल्या वादकासारखंच हे देखिल या सर्वाचं पुर्ण वर्णन फार अद्भूत होतं. साहस केल्यासारखं आता त्याच्याबद्दल विचार न करताही तुम्ही अनेक गोष्टी साध्य करीत आहेत. हे तुमच्या आत्याचे आशिर्वाद आहेत आणि शिवाचे आशिर्वाद आहेत.

आता हा साक्षी आहे आणि तुम्ही ही साक्षीपणाची स्थिती विकसित करीत आहांत. हे सारं राजकारण आणि अर्थशास्त्र तुम्हाला हास्यास्पद वाटतं तो काहीतरी असंमजस प्रकार वाटतो. रशियन सहजयोगीयांना राजकारण आणि अन्नाच्या अभावाच्या अडचणीचे प्रश्न जाणवले नाहीत. ते म्हणाले, "आम्हाला अध्यात्माचं अन्न मिळालं आहे. या लोकांना लढूं दे. काही करूं दे. आम्हाला त्याचं कांही नाही." कराबद्दल त्यांना काही पर्वा नव्हती, "आम्ही देवाच्या राज्यांत आहोत, या लौकिक राज्यांची, इतर गोष्टींची आम्ही कशाला काळजी करावी?" केवढं समाधान, किती छान!

तर आता, देव काय आहे आणि सदाशिव काय आहे. हे

जाणून घेतलेले लोक तुम्ही आहांत. आता तुमची त्याच्यावर श्रद्धा आहे जी अंधश्रद्धा नाही. त्यांची शक्ती काम करते, त्याचे नियम कार्य करतात हे ही तुम्हाला माहीत आहे. गोष्टी कशाप्रकारे कार्यान्वित होतात, चमत्कार कसे घडतात, हे सुद्धा तुमच्या जीवनांत तुम्ही पाहीलं आहे, अनुभवलं आहे, तुम्ही इच्छा करा आणि ती कार्यान्वित हेते. पण आपल्यामध्ये अजूनही असे लोक आहेत, जे सर्वसामान्य आणि फार मंद आहेत त्यांना ''सहज'' समजत नाही. त्यामधून त्यांना काय मिळतं आहे ते समजत नाही. त्यांच्याविषयी तुम्हाला काळजी नको, संपूर्ण सामूहिकता, जी चांगली आहे, तिच्याविषयी तुम्ही विचार करा आणि एखाद्या दुसऱ्या निरुपयोगी लोकांबाबत विसरुन जा. ते जर वर आले तर चांगलंच. आणि नाहीच जर आले तर, आपण त्यांच्यावर जबरदस्ती करणार नाही. आपल्याला आणखी जास्त लोक मिळतील. तुम्हाला मिळालेली सर्वात मोठी गोष्ट म्हणजे, तुमच्यामध्ये झालेलं तुमचं हृदय, मन, जीवन आणि चित्त यांतील अखंडत्व. तुमचं हृदय, बुद्धी, मन यांमध्ये कांही भांडण नाही. तुमची बुद्धी जो विचार करते त्यांचा हृदय स्वीकार करतं, त्याचप्रमाणे हृदयालाही बुद्धी स्विकारते. तुमचं चित्त, हृदय आणि बुद्धीशी पूर्णपणे अखंडत्व साधून आहे. सर्व प्रलोभनांवर मात करणारी ती शक्ती तुमच्यामध्ये आहे. तुमच्याकडे आत्मा आहे आणि तुम्ही इच्छा असेल ते तुम्ही सोडू शकता. स्वतःमध्ये, वेगवेगळ्या राज्यांमध्ये, वेगवेगळ्या देशांमध्ये तुम्ही अखंडत्व साधता. पूर्ण विश्व ईश्वरी नियमांनी विणलेलं आहे त्या नियमानुसार चाललं आहे, त्याच अखंडत्व साधलं गेलं आहे. सहज योगाविषयी बौद्धिक, भावनिक आणि अध्यात्मिक जाण हे अखंडत्व तुम्हाला प्रदान करतं.

तुमच्यामध्ये अनेक शक्त्या आहेत पण तुमच्यापैकी काहीजणांना अजून त्रास घ्यायचा नाही, पण तुमच्या प्रार्थनेचा एक शब्दसुद्धा हजारो मागण्यापेक्षां जास्त प्रभावी आहे, तुम्ही अत्यंत शक्तीशाली आहांत तुम्ही जी इच्छा करता ती कार्यान्वित होते. दुसऱ्या शक्त्या, इतरांना साक्षात्कार देण्याच्याही तुमच्याकडे आहेत. तुमच्यामध्ये इतक्या अनेक शक्त्या आहेत पण, बहुतेक वेळा लोकांना बरे करण्यासाठी तुम्ही माझ्याकडे घेऊन येता. तुमच्या शक्त्यांचा वापर करा. घाबरु नका, या शक्त्या कशाप्रकारे कार्यान्वीत होता ते पाहीलं की, तुम्हाला आश्चर्य वाटेल आणि मग तुमच्या स्वतःच्याच श्रद्धेमध्ये तुम्ही कसे खोल रुतता त्याचही आश्चर्य वाटेल आणि सामुहिकरित्या देखील तुम्ही खूप शक्तीशाली आहात. तुम्हाला जे हवं आहे, ते तुम्हाला मिळू शकतं. मी निरीच्छ आहे कारण, दैवी शक्ती माझ्यासाठी सारं काही कार्यान्वित करते मला इच्छा करावी लागते. मागावं लागतं. तुम्ही जेवढे विस्तृत व्हाल, तेवढ्या तुमच्या प्रार्थना विस्तृत होतील, जास्त विस्तीर्ण आसमंतासाठी. आणि तुमची मुलं, कुटुंब, शहर, यांसाठी त्या सिमीत राहणार नाहीत. तर अमर्याद आसमंत त्यामध्ये अंतर्भूत होईल. तर जगांत काय चाललं आहे, त्याविषयी अतिशय जागरुक, दक्ष रहा, तुमचं चित्त तिथे घाला आणि तिथे काय चूक आहे, काय अयोग्य आहे, ते शोधण्याचा प्रयत्न करा. एका छोट्या आश्रमाची आपल्याला चिंता नाही तर, पूर्ण जगाची काळजी आहे. चूक कुठे आहे, ते शोधून काढा. आणि त्याविषयी आपण काय करू शकतो. कारण, जर आपण ईश्वरी इच्छा कार्यान्वित करूं शकतो तर स्वतःच ते कार्यान्वित कां करू नये? तुमचं चित्त कोणत्याही ठिकाणी जाऊ शकतं, ते निकाराग्वा किंवा इस्राएलला जाऊ शकतं किंवा सद्दाम हुसेन किंवा कोणत्याही स्थळी जिथे तुम्हाला कार्य करायचं आहे तिथे जाऊ शकू ते चल आहे आणि विश्वव्यापी आहे. फक्त तुमचं हृदय, मन आणि चित्त विस्तृत करूं लागा.

माझ्यावरची तुमची श्रद्धा फार महान आहे, कारण मी वेगळ्या रुपांत लपलेली आहे. माझं आकलन होणं ते सोपं नाही. एका अंगाने मी दैवी रुपात आहे. दुसऱ्यां अंगाने एकदम मानवी रुपात आहे या सर्व प्रेषितांना मानव कधी समजलाच नाही. मानव हे प्रकाशित नाहीत. आणि या महान गोष्टी त्यांना सांगणं निरुपयोगी आहे. हे त्यांना समजलं नाही. आंधळ्यांना रंगाबद्दल विषद करून सांगावं तसं आहे. ते कांही न करणारी व्यक्ती म्हणजे निष्क्रीय. ज्या व्यक्तीकडे भक्ती किंवा ज्ञान नाही, ती नुसती शून्य आहे. या सर्व गोष्टींची माहिती मला स्वतःला करून घ्यावी लागली. मला माणसांचा, त्यांच्या प्रश्नांचा अभ्यास करावा लागला. आता ते कार्यान्वित झालं आहे. तुमच्या मधलं देवत्व प्रगट होऊ लागलं आहे. किती सुंदर दैवी दीप माझ्यासमोर बसले आहेत. माझ्या हृदयापासून, जिथे श्री शिव, श्री सदाशिव बसले आहेत, मी तुम्हाला आर्शिर्वाद देते. ते तुम्हाला आशिर्वाद देत आहेत. ते पुर्णपणे अबोध व्यक्तीत्व आहेत. कोणत्याही मोहापलीकडे आहेत. ते सुद्धा कौतुकाने तुम्हा सर्वांकडे पहात आहेत, त्यांच्या आनंदाला सीमाच नाही.

हे शिवपूजन आपण इथे करीत आहोत, हा आपल्यासाठी फार महान दिवस आहे. स्वतःमधील शिवतत्वाचा तुम्ही सर्व आदर कराल अशी मी आशा करते. ते फार महत्वाचं आहे. तुमच्या आत्म्याचा प्रकाश तुमच्या चित्तामध्ये, तुमच्या मध्यमज्ञासंस्थेमध्ये पडल्यामुळे ज्या चैतन्यलहरी स्पंदन पावत आहेत, त्यांची काळजी घ्या आणि तीच सगळ्यांत महत्वाची गोष्ट तुम्हाला करावयाची आहे. बाकी सगळं सहज आहे.

ईश्वर तुम्हाला आशिर्वाद देवो.

परम पूज्य श्री माताजींच्या वाढदिवसाचे दिवशी त्यांनी केलेला उपदेश

दिल्ली २१-३-९२

इतक्या प्रेमाने तुम्ही माझा वाढदिवस साजरा करीत आहात. तुम्हाला तुमच्या आत्म्याचा साक्षात्कार मिळाला आहे आणि विशेष म्हणजे तुम्ही घटित झाला आहात, आणि तुम्ही काहीतरी मिळविले आहे. मी जी आहे तीच आहे. मला काहीच व्हायचे नव्हते. तुम्हाला तुमच्या आत्म्यामधून आत्मबोधाची प्राप्ती झाली आहे. ही अतिशय महान गोष्ट आहे. सर्व सहज योगी आता फारच चांगले व धार्मिक झाले आहेत. दुसऱ्या धर्माच्या लोकांना पाहिले, तर असे दिसते की त्यांच्या धर्माच्या सर्व नियमांचे महतप्रयासाने ते पालन करतात, उपास करतात, हिमालयांत जातात, डोक्यावर उभे रहातात व इतर अनेक गोष्टी करतात. पण त्यांचा आत्मा प्रकाशित झाला नाही. त्यांच्या गुरुंच्यावर देवावर, ते विश्वास ठेवतात पण ते गुरुंच्या सारखे होण्याचा प्रयत्न करतात कां? त्यांच्या गुरुंच्या शक्तीमुळे व गुणामुळे ते प्रकाशित झाले नसल्यास केवळ विश्वास ठेवण्यात काहीही अर्थ नाही. कोणताच धर्म वाईट नसतो. लोक त्याचे कसे आचरण करतात त्यांच्यावर सर्व काही आहे. काही डाव्या बाजूमध्ये तर काही उजव्या बाजूमधे गेले.

उजवी बाजू प्रधान लोक तपस्वी झाले. त्यांनी कठीण व मेहनतीचे मार्ग घालून दिले. त्यांना वाटले, बुद्धांना खडतर मार्गाने व त्रास सहन करून बोध मिळाला तर आपण, त्यांचेपेक्षा अधीक कठीण नाही तर तेवढ्याच अवघड मार्गाने कां जाऊ नये? अशा मार्गात कित्येक जण अडकून पडले. दिवसात फक्त एकदाच खाणे, जमीनीवर झोपणे, थंड हवेत कमीत कमी कपडे घालून रहाणे, एकटेच रहाणे वगैरे. निसर्गाने त्यांना जे दिले होते त्यांचे ते संपूर्ण दमन करायचे. नैसर्गिक संवेदनांचे आणि स्वाभाविक वागण्याचे दमन केल्याने ती व्यक्ति चिडखोर व आक्रमक स्वभावाची होते. अशा व्यक्तिंच्या मधे फारच क्रोध असतो. राग दाबून टाकल्याने अधीक वाढतो, असे लोक कधी कधी सुप्रा कॉन्शसमधे (चेतना बाह्यतेत) जातात. मग त्यांना अशा प्रकारच्या शक्ति अथवा सिद्धि मिळतात की त्यांच्यामुळे ते इतरांच्यावर हुकुमत गाजवू शकतात. उदा. हिटलर. एक तिबेटी लामा हिटलरचा गुरू होता. आणि त्याचेकडून इतर लोकांच्यावर कसे नियंत्रण मिळवायचे व त्यांना कसे काबूत ठेवायचे ते हिटलर शिकला. श्री. बुद्धांनी निर्वाण प्राप्तीसाठी इतक्या उच्च धर्माची निर्मिती केली आणि तो धर्म उजव्या बाजूकडे गेला.

याचे शिवाय इतर लोक डाव्या बाजूकडे गेले आणि तंत्रविद्येचा जन्म झाला. लडाखमधे काही ठिकाणी मृत शरीराच्या हाताची प्रार्थना करतात. नेपाळमधे सुद्धा डावी बाजू इतकी वाढली आहे की ते लोक तंत्र विद्या, भूत विद्या, स्मशान विद्या, इत्यादींचे अवलंबन करतात. अशा तऱ्हेने बौद्ध धर्मात दोन प्रकारचे लोक तयार झाले. त्यांचा बुद्धांशी संबंध नाही अथवा बुद्धांचा त्यांच्याशी नाही.

ख्रिश्चन धर्मातही असेच झाले. त्यांना अंतर्यामी काही शक्ति मिळवायच्या होत्या. म्हणून त्यांनी लोकांना कूसावर चढविले आणि श्री. ख्रिस्तांच्या नावाखाली अनेक प्रकार केले. अजूनही तुम्हाला अझर बैजान मधे हजारो लोकांना कसे मारले ते आर्मेनियामधे पहायला मिळते. मारतेवेळी ते एका हातांत बायबल घ्यायचे, जणू काही त्यांच्या बरोबर परमेश्वरच होता. आणि त्यांना वाटते की त्यांच्याच धर्म बरोबर आहे, आणि मुस्लिम लोक वाईट आहेत. मुस्लिम सुद्धा तेच करतात. इस्लाम फारच सुंदर व महान धर्म आहे. मुस्लिम विद्वान लोक सुद्धा म्हणतात की इस्लाम आणि मुसलमान लोक यांच्यात फारच फरक आहे. ते लोक सुशिक्षित नसतात म्हणून त्यांना असे वाटतं असेल. परंतु शिक्षणाने मुर्ख लोकांना सुद्धा घडविले जाते. जसे कबीर म्हणाले होते, "पोथी पढ पढ मुरख भये" आत्मा प्रकाशित होत नाही तोपर्यंत काहीच घटित होणार नाही. कोणताच धर्म तुम्हाला स्वतःमध्ये बिंबवता येत नाही. तो आत जाणारच नाही. तो फक्त बाह्यातच राहील आणि मग तुम्हाला काहीच समजणार नाही, तुम्ही पैशाच्या प्राप्तिच्या मागे लागाल अथवा सत्तेच्या, पण आत्म्याच्या, प्राप्तीच्या मागे लागणार नाही.

आत्मा प्रकाशित झाल्यावर, त्या माणसाला अनपेक्षितपणे, त्याच्या अंतर्यामीच त्या तत्वाचा लाभ होतो. त्याला काहीही प्रयास करावे लागत नाहीत. आतून आपोआप त्याची जाणीव होते. हिंदू धर्मात सांगितले जाते की एकच आत्मा प्रत्येकामधे आहे. असे आहे तर मग जाती व वर्णाच्या बाबतीत आपण इतके जागरूक कसे असतो? विचार करा, रामायण लिहिणारा दरोडेखोर कोळी होता, श्रीरामांनी रामायण लिहिले नाही. श्रीरामांनी शबरीची उष्टि बोरे खाल्ली. शबरी खालच्या जातीची होती. गीता सुद्धा व्यासांनी लिहिली आणि व्यास खालच्या जातीच्या स्त्रीचे अनौरस पुत्र होते. हे सर्व एवढ्यासाठी केले गेले की आपल्यात काही तरी कमी आहे म्हणून आपण जाती पाती निर्माण केल्या. जो ब्रम्हाला जाणतो तो ब्राम्हण. मग वाल्मिकी ब्राम्हण होते. अनेक महान अवतार आले आणि त्यांनी माणूस जन्माने ब्राम्हण होतो या कल्पनेचा पुन्हा पुन्हा निषेध केला.

कबीराचे गुरु ब्राम्हण होते आणि त्यांनी विणकर जातीच्या कबीरांना आपले शिष्यत्व दिले होते. महाराष्ट्रातले महान संत व कवी नामदेव शिंपि जातीचे होते. शिखांच्या पवित्र ग्रंथसाहेबमधे नामदेवांच्या अनेक कवितांचा समावेश आहे. गुरु नानक आत्मसाक्षात्कारी असल्याने त्यांनी हे सर्व ओळखले होते. तिथे जे पोहोचतात त्यांना खरा कोण व खोटा कोण ते समजते. धर्माच्या नावाखाली अशा खोट्या गोष्टींचे

अवलंबन करणाऱ्या लोकांची आपल्याला दया वाटायला हवी. कारण ते अंध आहेत. कबीर म्हणाले होते ''किसको समझाऊं सब जग अंधा'' काही जण म्हणतात आम्ही हिंदू आहोत, काही म्हणतील ख्रिश्चन आहोत, मुस्लिम आहोत. वगैरे, अशातऱ्हेने तुम्ही एकमेकांच्या पासून दूर जाता.

सहज योगात तुम्हाला हे कळले आहे की सर्व धर्मांचे मर्म तेच आहे. आपण सर्व धर्मावर विश्वास ठेवू त्यावेळी जगात पसरत असलेल्या मुलतत्व वादाचा नाश होईल. सर्व धर्म एक आहेत हे लक्षात यायला हवेच पण अंतर्यामी ठसायला हवे, आंतमधे उतरायला हवे, सहज योगांत हिंदू, मुस्लिम, ख्रिश्चन, शीख, बौद्ध सर्व आहेत. एका विश्व निर्मल धर्मावर विश्वास ठेवता, तेव्हा सर्व धर्म एका धर्मात सामावलेले आहेत. ही सूज्ञता आहे मग तुम्ही सर्व अवतार, प्रेषित संत, सर्वांच्यावर विश्वास ठेवता. केवळ बोलून अथवा बौद्धिकतेमधून हे घडणार नाही. तुमच्या आंत आत्म्याचा प्रकाश खोलवर प्रकाशित होतो, तेव्हा ते घडून येते. त्यावेळी तुम्हाला काही म्हणायचे नसते. खोटे बोलणे, दुसऱ्याला त्रास देणे, खून करणे, असे काहीही तुम्ही करू शकत नाही. जे वाईट आहे त्याचेपैकी काहीच तुम्ही करू शकत नाही. तुम्ही स्पर्धेत उतरत नाही, की दुसऱ्यांचे पाय ओढत नाही. तुम्ही अतिशय समाधानात व ध्यानांत बसले असता, तुमच्या वैवाहिक जीवनांत सुद्धा पति आणि पत्नी यांच्यात सामंजस्य खोलपर्यंत रूजले असते. अनेक सुंदर स्त्रिया व देखणे पुरुष असले तरी पति अथवा पत्नी त्यांच्याकडे पहाणार पण नाहीत. इतरांच्यामधे असते तसे हे बाह्याचे आकर्षण तुम्हाला स्पर्शसुद्धा करीत नाही. तुम्हाला स्वतःबद्दल आदर असतो. आता तुमची दृष्टि स्थिर असते. आणि असे विचार सुद्धा तुमच्या मनांत येत नाहीत. तुम्ही इतके शांति आणि सुसंवादात रहाता, त्याच्यामुळे इतर लोकही प्रभावित होतात.

लोक मला म्हणतात, ''श्रीमाताजी तुम्ही इतक्या लोकांचे आजार बरे करता आणि पैसे घेत नाही'' पण तुम्ही सुद्धा घेत नाही. तुम्ही चोरी करत नाही, खून करीत नाही, धुम्रपान, मद्यपान, अमली पदार्थांचे सेवन काहीही करीत नाही. तुम्ही गलिच्छ ठिकाणी जाणार नाही, अश्लील चित्र काढणार नाही अथवा पुस्तके वाचणार नाही. तुम्हाला हे मला सांगावे लागत नाही, तुम्ही हे करणारच नाही, तुम्ही इतके पवित्र झाल्यामुळे गलिच्छ गोष्टी ऐकणार नाही. अशा घाणेरड्या ठिकाणी जावेच लागले तर एखादे नाटक पहावे तसे साक्षिस्वरूपात तुम्ही जाल, तुमच्यामधे साक्षीरूपात जाण्याची शक्ति आली आहे.

तुमच्यामध्ये एकमेकांच्या बद्दल फार प्रेम आहे, जगात कोठेही जा, सहज योगी फार आनंदाने तुम्हाला सांभाळतील. अर्थात काही लोक त्याचा गैरफायदा घेतात, खोटे बोलतात. तरी सुद्धा त्यांची काळजी घेतली जाते. एक माणूस मद्रासला गेला व त्या लोकांना खोटे सांगितले की श्रीमाताजींनी मला पाठविले आहे. त्याने त्या लोकांच्याकडे घोडा मागीतला व इतर अनेक गोष्टी मागीतल्या आणि त्या लोकांनी फार प्रेमाने सर्व काही दिले. नंतर मला समजले की ती खोटी व्यक्ति स्वतःहूनच तिकडे गेली होती. मी पाहिले आहे की लोकांना त्रास झाला तरी ते सहन करतात पण तक्रार करीत नाहीत. परंतु मी असेही पाहिले आहे की माझ्या विरुद्ध काही म्हणाल्यास तुम्ही सहन करू शकत नाही, आणि हा तुमच्या माझ्यावरील प्रेमाचा पुरावा आहे.

तुम्ही मला इतके प्रेम दिले आहे! आणि मला मोठा विश्वास आहे की संपूर्ण जगाने आत्मसाक्षात्कार घेतला आहे, असे माझे स्वप्न होते त्याची पूर्तता होईल. हे होत नाही तोपर्यंत जगात सुधारणा होणार नाही. आपल्यापुढे अनेक प्रश्न आहेत, नैसर्गिक आर्थिक, पारिवारीक, राजकीय इ. परंतु जेव्हा माणूस बदलेल, आणि विश्वबंधुत्व त्याच्या अंतर्यामी उतरेल, त्यावेळी संघर्षाची आवश्यकताच रहाणार नाही. मग सर्व प्रश्न आपोआप सुटतील. वृत्तपत्रे वाचता तेव्हा सामूहिक इच्छा करा की पंजाब प्रश्न सुटू दे, आणि तो सुटेल ''गरीबी जाऊदे'' असे म्हणून' गरीबीची समस्या सुटणार नाही. आपण नदीच्या मध्यभागी आहोत. फार गरीब नाही व फार श्रीमंत पण नाही. हा प्रवाह वाढेल तेव्हा गरीब व श्रीमंत दोघेही आत येतील. अशा तऱ्हेने हा प्रश्न पण सुटेल.

तुमचे चेहरे किती चमकतात, सहज योगांत जे प्रेम आहे, ते दुसऱ्या कोणत्याच समाजात नाही. दुसऱ्या गुरूंचे शिष्य असे दिसतात की जसे काही त्यांना इस्पितळात भरती व्हाये आहे. म्हणून तुम्हाला आत्मसन्मान हवा व काहीतरी विशेष असायला हवे. तुम्ही प्रार्थना करता व मला सांगता की तुमचा फायदा झाला. परंतु या लाभदायक पूजांच्या मागे तुम्हीच आहात. तुम्ही तसे नसता तर प्रार्थना करूनही काही कार्यान्वित झाले नसते. मंदिरांत काही थोड्या पूजा व प्रार्थना असतात कां? पण आंत काहीच शिरत नाही. देवीला व इतर देवांना ते इतके अर्पण करतात पण आंत काहीच जात नाही. ते जसेच्या तसे रहातात. पापे आणि अत्याचार करीतच रहातात, त्यांच्यात विशेष काहीच नाही. आता सहज योग त्या अनेक देशात पसरला आहे. माझ्या जीवनकालांत हे घडेल असे मला कधीच वाटले नव्हते. तेव्हा आपण साधे सहज योगी नसून विशेष आहोत, हे लक्षात ठेवायला हवे. शक्य आहे तितक्या लोकांना आपण योगी बनवायला हवे. तेव्हाच जगाचा फायदा होईल व आपलाही होईल.

आज माझा वाढदिवस आहे पण तुमचा वाढदिवसही साजरा करायला हवा. प्रत्येक जन्मदिवशी तुम्ही वयाने मोठे होता. पण या वयाने मोठे होण्या बरोबरच प्रगल्भता (मॅच्युरिटी) आली नाही तर त्याचा काहीच उपयोग नाही. तुम्ही सहजयोगांतही मोठे होता परंतु प्रगल्भता वाढणे हे पण महत्त्वाचे आहे. एकदा प्रगल्भ झाल्यावर वृक्षाप्रमाणे तुम्ही मोठे होऊन इतरांना त्याचा फायदा होईल. तुमच्या सर्वांच्याकडे ही शक्ति आहे. आणि माझ्या सर्व शक्ति तुम्हाला मिळाव्यात अशी माझी इच्छा आहे. एका आईची आपल्या सर्व शक्ति मुलांच्याकडे जाव्यात अशीच असते. तुम्ही सर्वजण आनंदात व निर्वाणाच्या सुखात बसले आहात. ती मिळावीत म्हणुन कित्येकांना झगडावे लागले. तुमच्याकडे मात्र ते अगदी सहजरित्या आले आहे. माझे आशिर्वाद तुमच्याजवळ आहेत. पण मनात एक विचार सतत असतो की तुम्हाला सोडून जाताना असे वाटत की हृदय भिजले आहे. पण दुसऱ्या ठिकाणी माझी वाट पहाणाऱ्या लोकांचा विचार केला की वाटते की ती पण माझीच मुले आहेत. मी इतका प्रवास करते पण तुम्हाला पाहिल्यावर हृदय आनंदाने भरते आणि माझ्या वयाचा विचार करायला वेळच नसतो.

परम पूज्य श्रीमाताजींचे वाढदिवसाच्या सत्कार प्रसंगीचे भाषण

दिल्ली - दिनांक २१-३-१९९२

सत्याच्या सर्व शोधकांना माझा नमस्कार. सुरवातीलाच आपण हे लक्षात घ्यायला हवे की सत्य जे आहे तसेच आहे. आपण ते संकल्पनेत बसवू शकत नाही. हे समजून घ्यायला हवे. दुर्दैवाचे मानवी चेतनाच्या पातळीवर सत्य जाणता येत नाही. त्याला आत्मा व्हावे लागते. इतर सर्वांनी सहज योगाची स्तुति केली आहे म्हणून आज मी जे सांगते आहे त्याचा स्विकार करण्याची आवश्यकता नाही किंवा अंधविश्वास ठेवण्याचे कारण नाही. एखाद्या शास्त्रज्ञाप्रमाणे खुले मन ठेवून तुमच्या पुढे जे गृहिततत्व मांडते आहे ते पहा व तुमच्या मधे कार्यान्वित झाल्यास प्रामाणिकपणे तुम्ही त्याचा स्विकार करायला हवा. कारण ते तुमच्या सर्व जगाच्या हिताचे आहे. सहज योगांत सर्व वंशांचे, राष्ट्रीयत्वाचे धर्माचे, आणि राजकीय प्रणालीचे लोक आहेत. पण त्यांच्यात इतका सुंदर बंधुभाव आहे. कोणत्याही प्रयत्नाशिवाय ते साध्य झाले आहे. ते इतके सुंदर झाले आहे व त्याचे कारण असे की आपला आत्मा आणि सत्य यांच्यात फारच थोडे अंतर आहे. ते अंतर भरून काढून, सत्याला जर आपण आत्मसात केले तर, तुम्हाला आश्चर्य वाटेल, किती अद्भूत, वैभवशाली आणि विस्मयकारक असे तुम्ही आहात. जगाकडे तुम्ही पाहीले तर तुम्हाला आढळेल की नैसर्गिक, राजकीय आर्थिक, पारिवारिक समस्या आहेत. या समस्यांचा मनुष्य हा केंद्रबिंदु आहे. काहीतरी करून, या माणसाचे परिवर्तन एका नवीन वैश्विक जाणीवेस प्राप्त झालेल्या व्यक्तिमधे करता आले, तर हे सर्व प्रश्न सुटतील. जगातील सर्व संत व तत्वज्ञानी लोकांनी आत्म्याचे विषयी सांगितले आहे. सर्व धर्मग्रंथांनी आत्म्याचे विषयी सांगितले आहे. जगातील हे एकेकाळी महान व विशुद्ध स्वरूपांत असलेले सर्व धर्म आता इतक्या वाईट अवस्थेत आहेत त्याचे कारण असे की त्या धर्माचे अनुयायी एक तर पैशांच्या मागे किंवा सत्तेच्या मागे लागले, त्याचे आत्म्याकडे लक्ष नव्हते. उच्चस्थितीला जाण्याचा त्यांनी कधीच प्रयत्न केला नाही. बुद्ध व महावीर या दोघांनी परमेश्वराचे विषयी काहीच सांगितले नाही. कारण त्यांना वाटले की तसे केल्यास लोक परमेश्वराला या अथवा त्या धर्मात बसवतील. म्हणुन त्यांनी निराकाराचे विषयी, म्हणजेच आत्म्याचे विषयी सांगितले. तुम्ही आत्मसाक्षात्कार घ्यायला हवा असा त्यांनी आग्रह धरला. गुरु नानक आणि महंमद साहेबांनी पण तेच केले. त्या सर्वांनी निराकार परमेश्वराचे बद्दलच सांगितले.

सर्व मानव सारखेच आहेत. तुम्ही साकाराबद्दल बोला अथवा निराकाराबद्दल. ते फक्त बोलणेच असते. जसे फुला बद्दल, मधा बद्दल बोलून तुम्हाला त्याची प्राप्ति होत नाही. बोलणे म्हणजे फक्त शब्दच आहेत. आदिशंकराचार्यांनी त्यांचे "शब्द जालम्" असे वर्णन केले आहे. शब्दाच्या जाळ्याच्या पलिकडे कसे जायचे? कुंडलिनी जागृति मधून. या देशात हे काही नवीन नाही. सहज योगही नवा नाही.

सर्व धर्म ग्रंथांच्या मधे असे स्पष्ट सांगितले आहे की आत्मा झाल्याशिवाय तुम्हाला धर्म समजणार नाही. बौद्धिक प्रयत्नांनी समजणार नाही, हे प्रत्येकाला माहिती आहे. अलिकडेच आर्मेनियन लोकांनी मुस्लिमांना मारले. आणि मारायला जाण्यापूर्वी ते बायबल वाचत होते. ते कसे काय? कल्पना करा, ख्रिश्चन लोक कसे वागतात! इस्लाम सुद्धा उत्कृष्ठ धर्मांच्या पैकी आहे. पण महंमद साहेबांनी सांगितले ते कोणालाच कळले नाही. त्यांनी सांगितले की तुम्हाला "त्याला" जाणायला हवे. जाणणे म्हणजेच ज्ञान मिळविणे. सुरवातीच्या ख्रिश्चन लोकांना ग्नॉस्टिक्स म्हणत. म्हणजे मध्यवर्ती मज्जासंस्थेवर त्याचे ज्ञान मिळविणे. बौद्धिक पातळीवर नव्हे.

म्हणून पॉल आल्याबरोबर ख्रिस्तांचे शिष्य निघून गेले. थॉमसने हिंदुस्तानात येते वेळी सत्यविषयींचे सर्व ज्ञान एका रांजणात भरून इजिप्तमधे लपवून ठेवले. कारण धर्माची रचना (ऑर्गनाईझ) करणाऱ्यांनी आणि त्यांच्या पासून पैसा मिळविणाऱ्यांनी त्याला कारागृहात टाकले असते. मुर्ख लोकांच्यामुळे त्यांनी ठरविले की धर्माचे विषयी बोलूच नये. धर्माच्या नावाने ते खून करतात, लोकांना मारतात, ते धार्मिक कृत्य कसे होऊ शकते? माणसाला प्रत्येक गोष्टीचा सत्यनाश करता येतो. याचा अर्थ परमेश्वर नाही अथवा सत्य नाही असा नाही, त्यावेळी फार थोड्या लोकांना आत्मसाक्षात्कार मिळाला. राजा जनकांनी फक्त एकालाच, नचिकेताला आत्मसाक्षात्कार दिला. कारण त्याला फार वेळ लागायचा. एक गुरु फक्त एका शिष्यालाच आत्मसाक्षात्कार देत असे.

नंतर बाराव्या शतकात श्रीज्ञानेश्वरांनी आपल्या गुरुंची प्रार्थना केली की कमीत कमी साध्या भाषेत त्याचे संबंधी लिहिण्याची परवानगी द्यावी. त्यांच्या ज्ञानेश्वरी नामक ग्रंथाच्या सहाव्या अध्यायात त्यांनी कुंडलिनीचे विषयी लिहिले आहे. पण धर्ममार्तंडांनी मराठीत असूनही सहावा अध्याय कोणालाच वाचू दिला नाही. चौदा हजार वर्षांपूर्वी मार्कंडेय ऋषिंनी संस्कृतमध्ये याचे विषयी लिहिले होते. सहाव्या शतकांत आदिशंकराचार्यांनी पण समाजापुढे ते परत एकदा मांडले. पण त्यालाही नाकारण्यात आले. महाराष्ट्रात रामदासांचे भजन सर्व जण गातात "आई आम्हाला योग दे परमेश्वरी शक्तिशी संलग्न कर." पिढ्यान पिढ्या लोक हे गाणे म्हणत आले. पण कशाबद्दल ते गाणे आहे, हे त्यांना माहिती नव्हते. नंतर गुरु नानक, रामदास स्वामी, कबीर यांनीही काही प्रगति घडविली. या महान संतांनी या देशात अवतार घेतले. विशेषतः कबीरदास व नानकांनी कुडंलिनिचे बद्दल स्पष्ट सांगितले आहे. पण

लोकांना ते कळले नाही कारण ते जाणण्याचा कोणताच मार्ग नव्हता. म्हणून मला वाटले की आधुनिक काळांत एका व्यक्तिला जो काही शोध लागला आहे, त्याचे ज्ञान अनेकांना द्यायला हवे. कारण ते ज्ञान फक्त एका व्यक्तिच्या जवळच असल्यास त्याला मान्यता मिळणार नाही. म्हणूनच पूर्वी अशा व्यक्तिंना क्रूसावर चढविण्यात आले, विष देण्यात आले. त्यांच्या मृत्युनंतर अर्थात त्यांची मंदिरे बांधण्यात आली. पण त्यांच्या जीवनकालात त्यांना कोणी मानले नाही.

म्हणून काहीतरी करून एका वेळी अनेकांची कुंडलिनी चढविण्याची पद्धती मी शोधून काढली. कुंडलिनी चढल्यावर ती तुम्हाला सर्वव्यापि शक्तिशी संलग्न करते. ही सर्व व्यापि शक्ति सर्व जीवित कार्य करते. या फुलांच्याकडे पहा, आपल्या डोळ्यांचे उदाहरण घ्या. हे सर्व आपण गृहित धरतो. आपले डोळे नाजूक कॅमेऱ्याचे कार्य चालते तसे आहेत. आपला मेंदू घ्या, सर्व प्रोग्रॅम ज्याच्यात आधीच आहेत, असा महान कॉम्प्यूटर, म्हणजे आपला मेंदू. आपण हे सर्व मानतो, पण त्याचे काम कसे चालते ते आपण लक्षात घेत नाही. सर्व जिवित क्रिया चालणारच" असे आपण आंधळेपणाने मानतो. ही फुले पृथ्वीमातेच्या बाहेर कशी आली, त्यांची उंची एक सारखी कशी रहाते, एका लहान बीजामधून फुलाचे रंग कसे निर्माण होतात, याची आपण पर्वा करीत नाही. परंतु ही सर्वव्यापि शक्ति म्हणजे शुद्ध प्रेम आहे. हे शुद्ध प्रेम, ही शक्तिच सर्व सुंदर व नाजूक गोष्टी करते. एकदा तुमच्या आत्म्याशी तुम्ही जोडले गेलात की तो प्रकाशित होतो.

तो तुमचे चित्त प्रकाशित करतो. तुमचे चित्त प्रकाशित झाल्यावर तुम्ही एकदम निराळे व्यक्तिमत्व होता. सर्वात प्रथम तुम्ही सामूहिक चेतनेमधे जाता. याचा अर्थ तुम्ही दुसऱ्यांचे बद्दल व त्यांच्या सूक्ष्म शक्ति केंद्राचे बद्दल त्याचप्रमाणे तुमच्या स्वतःच्या बद्दल, तुमच्या हातांच्या बोटांवर सर्व जाणता. तुम्हाला स्वतःचे प्रश्न समजतांत आणि दुसऱ्यांचेही समजतात. ही शक्ति केंद्रे म्हणजे तुमच्या शारीरिक बौद्धिक व अध्यात्मिक अंगांचे पाया आहेत. ती शक्ति केंद्रे व्यवस्थित असतील तर तुम्ही व्यवस्थित रहाता.

आमच्या येथे दिल्लीमधे सहज योग ऊपचार पद्धतीमधे एम. डी ची पदवी मिळालेले डॉक्टर आहेत. अनेक दुर्धर आजार सहज योगाने विनासायास बरे होतात. त्याचे कारण असे की या केंद्राच्यामधून कुंडलिनि जाते त्यावेळी त्या केंद्रांना ती प्रकाशित करते, त्यांचे पोषण करते व त्यांना समग्र बनविते. शरीराच्या एका भागावर उपचार करायचा दुसऱ्यावर दुर्लक्ष करायचे, असे नाही तर संपूर्ण शरीरच सुधारते. या प्रकाशाने तुम्ही सूज्ञ व्यक्ति होता, कारण तुमचे मन रिकामे होते. त्याला जाणीवेतील निर्विचार स्थिती असे म्हणतात. यावेळी तुम्ही संतुलन साधणाऱ्या मध्य मार्गावर असता. त्यावेळी तुम्ही अतिशय शांत होता. ही स्थिती चांगली प्रस्थापित झाल्यावर तुम्ही निर्विकल्प जाणीवेने पूर्ण होता. म्हणजे तुम्ही इतके शक्तिशाली होता की तुम्ही दुसऱ्यांना आत्मसाक्षात्कार देऊ शकता, आजार बरे करू शकता, तुमच्या स्वतःच्या ज्ञानासारखे तुम्ही सहज योगावर बोलू शकता. त्यांनी प्रश्न विचारले त्यावेळी मी त्यांना मार्गदर्शन केले आहे. पण बरेचसे त्यांच्या आतूनच आले आणि आत्मबोधाने त्यांना हे दाखवून दिले आहे की धर्मग्रंथांचे जसे पालन केले जाते त्यांच्या पेक्षात ते फारच भिन्न आहेत. आपल्याला मदत करण्यासाठी जे महान आत्मे पृथ्वीवर आले होते त्यांच्या आत्मबोधास हे समजू शकतात. उत्क्रांतिच्या प्रक्रियेतील शेवटच्या परिवर्तनाच्या (ब्रेकथ्रू) काठावर आपण आता उभे आहोत. ते म्हणजे आत्मसाक्षात्कार. संपूर्ण जगाला तो घ्यायचा आहे. संपूर्ण जग घेईल की नाही ते मला माहिती नाही. परंतु हजारोंच्या संख्येने सगळीकडे लोक सहज योगांत येत आहेत, त्यावरून माझ्या जीवन कालात फार मोठ्या संख्येने लोक आत्मसाक्षात्कार घेतील असे मला वाटते. एवढेच नव्हे तर असा सुंदर समाज तयार होईल की ज्याच्यात लढाया नाहीत, हिंसाचार नाही, फसवा फसवी नाही, आकांक्षा नाहीत, भांडणे नाहीत, दुसऱ्याचे वाईट चिंतणे नाही की एक दुसऱ्यांचे गळे कापणे नाही. त्यांच्या डोक्यात कल्पनाच येत नाहीत. ते फारच नीतिमान असतात. ते दुसऱ्या स्त्रियांच्याकडे पहात नाहीत. आणि मुलांना त्रास देत नाहीत. कायद्यांचे पालन करतात. अमुक करू नका असे मला त्यांना सांगावे लागत नाही. त्यांच्या वाईट सवई गळून पडतात. माझ्याकडे एक मुलगा आला होता तो ड्रग्सच्या व्यसनाधीन होता. अर्धवट बेशुद्धावस्थेत असल्याने मला पाहू शकत नव्हता. दुसऱ्या दिवशी त्याने ड्रग्स घेणे एकदम सोडले. आज काल या ड्रग्सच्या संकटावर मात करण्यासाठी सैन्याचा उपयोग करणे तेवढे बाकी आहे. सगळ्याचा उपयोग करून बघितला गेला आहे. त्याची आवश्यकता नाही. त्यांना जागृत करा. जागृतिच्या थोड्याशा प्रकाशाने तुम्ही स्वतःच पाहू शकता. तुमच्यांत काय बिघाड आहे ते तुम्हाला दिसते व तो दूर करण्याची शक्ति तुमच्यामध्ये आहे, हे पण तुम्हाला दिसते. परंतु थोडा प्रकाश आला तरी तुम्हाला लगेच तो साप आहे, असे दिसेल व तुम्ही तो फेकुन द्याल. अशा पद्धतीने ते कार्य होते. दिल्ली मधे असे बरेच डॉक्टर्स आहेत की ज्यांनी सहज योगास परमेश्वरी विज्ञान पद्धती म्हणून स्विकारून वैद्यक शास्त्राच्या पातळीवर आणले आहे. कॅनडामधे एक डॉक्टर आहेत, त्यांनी मृतात्मे कसे काम करतात ते दाखून दिले आहे. आणखी काही शास्त्रज्ञांनी मूलाधार चक्रावर कार्बन असून तो कसा कार्य करतो, हे शोधून काढले आहे. त्या सर्वांनी सहज योगाचा गांभीर्याने स्विकार केला आहे व ते कार्यान्वित करण्याच्या प्रयत्नात आहेत. काही मुस्लिम सहज योगी, साक्षात्कारी कुराण लिहिण्याच्या प्रयत्नात आहेत. या शिवाय एकाने या पूर्वीच साक्षात्कारी गीता लिहिली आहे. हे सर्व करण्यासाठी एक पैसाही कोणी घेत नाही. मी एक पैसाही घेत नाही. कारण जिवंत क्रिया करण्यासाठी पृथ्वी मातेला आपण किती पैसे देतो, त्यासाठी आपण पैसे देऊ शकत नाही. परंतु सहज योगी सुद्धा पैसे घेत नाहीत. ते फार कष्ट करीत आहेत. मदतिसाठी जगभर जातात. एका डॉक्टरांनी रशियामधे फारच मेहनत केली. जर्मन लोक सुद्धा रशियात मदत करायला आले. त्यांना वाटले की त्यांच्या वाड-वडिलांनी जे केले त्याचे परिमार्जन करणे त्यांचे कर्तव्य आहे. त्यांना इतके प्रेम आहे की ते जर्मन आहेत याच्यावर विश्वास बसत नाही.

तुमच्या मधेच इतकी सुंदरता आहे, इतका मोठेपणा आहे, नितिमत्ता आहे, धार्मिकता आहे, त्या सर्वांचा प्रत्यय येऊ लागतो आणि

अशा तऱ्हेने सर्व मानवतेला मुक्तता मिळणार आहे. ते लोक मला सर्व श्रेय देत आहेत. पण मी म्हणते की त्यांना श्रेय द्या. ते इतके प्रामाणिक व बुद्धिमान लोक आहेत. त्यांनी मुद्यांची गोष्ट बरोबर पाहिली. आधुनिक काळात विज्ञान आणि तंत्रज्ञानाचे विषयीच लोक बोलत असतात. परमेश्वरी तंत्रज्ञानाचा स्विकार करणे फार अवघड आहे. पण रिझल्ट्स (परिणाम अथवा फायदे) लक्षात घेतल्यावर प्रामाणिकपणे त्याला मान्यता देतात. आणि या जगातील समस्या विशेषतः राजकीय समस्या कशा सोडविता येतील हे ते समजून घेण्याचा प्रयत्न करतात. परमेश्वराला धन्यवाद द्यायला हवेत की गोर्बाचिव्हच्यामुळे त्यांत बरीच सुधारणा आहे, आता मुलतत्व-वादाचा आणखी एक प्रश्न आहे, त्याच्यावर सहज योग हाच उपाय आहे. कारण आम्ही सर्व धर्मांना प्रेषितांना, अवतारांना मानतो. आम्ही सर्व धर्माच्या तत्वांवर विश्वास ठेवतो आणि त्यांची पूजा करतो. म्हणून आम्ही कसे लढणार? मूलतत्ववाद राहूच शकत नाही. सर्व लोकांनी या एका धर्मावर विश्वास ठेवावा, हा एकच मार्ग आज आहे. बाकी सर्व चुकीचे आहेत.

ज्यांनी ज्यांनी इतकी सुंदर फुले पाठविली आहेत त्यांची मी आभारी आहे. त्यांच्या प्रेमाची मला आठवण येते, विमानतळावरून मी जाते त्यावेळी मला असे वाटले की माझे हृदयी या लोकांनी भिजून गेले आहे. आणि मी विचार करू लागते की त्यांना मी पुन्हा केव्हा भेटून? मग दुसऱ्या विमान तळावर जाते तेव्हा तिकडचे लोक उभे राहून गाणी म्हणत असलेले दिसतात. मग मला वाटते की ठीक आहे मला येथेही असायला हवे. हे इतके समाधानकारक आहे. इतके लोक त्यांच्या जीवनांत, मुलाबाळांत, पारिवारिक आणि सामाजीक जीवनात आनंदी आहेत, हे पाहूनच मला शक्ति येते. मग मला माझ्या वयाचे अथवा कशाचेच काही वाटत नाही. अशा तऱ्हेने आपल्याला एक सुंदर नवीन जग बनवायचे आहे. काही मूर्ख लोकांच्यामुळे सुंदर जगाचा नाश आपल्याला होऊ द्यायचा नाही. पण त्याचेसाठी आपल्या सर्वांना सूज्ञता यायला हवी. आजच्या दिवशी माझा जन्म झाला आणि माझ्या जीवनकाळात मी काही साध्य करीत असे मला वाटले नव्हते. माझे वडील आत्मसाक्षात्कारी होते. ते मला सांगायचे "असंख्य लोक एका वेळी उत्क्रांत झाल्याशिवाय तू सत्याविषयी बोलू नकोस, एक शब्दही सांगू नकोस. कारण त्याच्या शिवाय आणखी एखादा बायबल, कुराण अथवा तशाच प्रकारचे दुसरे काहीतरी तू बनवशील आणि त्याचा काही उपयोग होणार नाही. म्हणून सर्वात प्रथम लोक त्या स्थितीमधे (उत्क्रांत) येतील असे तू कर." आज याचा प्रसार होत असल्याने मला फार बरे वाटते आहे. ते माझ्यामुळे नाही तर त्या सर्वांच्यामुळे. एकदा त्यांना प्रकाश मिळाला की इतरांनाही ते प्रकाशित करतात. तेव्हा या समारंभासाठी मी सगळ्यांची आभारी आहे. त्याच बरोबर तुम्ही इतके उंच उठला आहात त्याचा सोहळा मी माझ्या हृदयांत साजरा करते. तुम्ही इतके साध्य केले आहे आणि तुमच्या यशाबद्दल मी तुमच्या सगळ्यांचे अभिनंदन करते.

आभार.

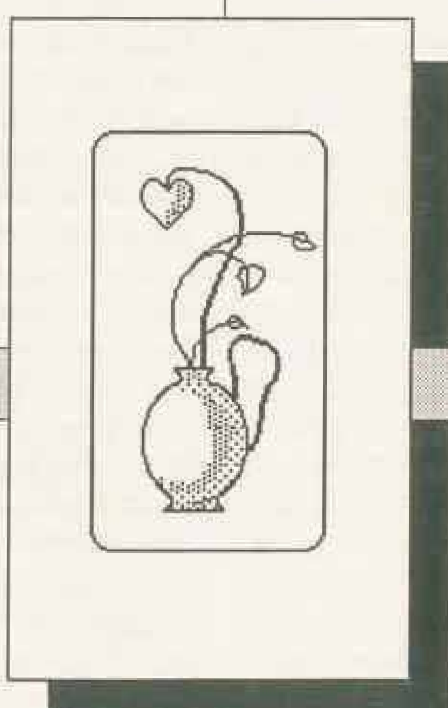

इस्टर पूजा

प. पू. श्री माताजी निर्मलादेवींचे भाषण

रोम, इटली १९/४/९२

आपली आज्ञा हे फार सूक्ष्म चक्र आहे. त्यामुळे ते उघडण्यासाठी ख्रिस्तांचं पुनरुत्थान झालं. चालीरिती रुढी, यांपासून तयार झालेल्या कल्पना आणि अहंकार यांच्यामुळे आज्ञाचक्र इतकं बंद झालं होतं की, त्यामधून कुंडलिनी वर जाणं असंभव होतं. त्यामुळे पुनरुत्थानाची सर्व लीला रचण्यांत आली कारण ख्राइस्ट म्हणजे दुसरं काही नसून चैतन्य होतं. ख्रिस्ताच्या मृत्युमध्ये आपण आपलं पुनरुत्थान साध्य केलं आहे, हे आपण जाणलं पाहिजे. त्याचप्रमाणे भूतकाळ म्हणून जो काही होता, तो नष्ट झाला आहे. आपल्याला वाटणारा हा पश्चात्ताप, आपल्या चालीरिती, रुढी सर्व नष्ट झाल्या आहेत. पण अजूनही ख्रिश्चन राष्ट्रांमध्ये, हा अहंकार नाहीसा व्हायला हवा तसा नष्ट झाला नाही. कदाचित योग्य रीतीने ख्रिस्ताची उपासना कधीच केली गेली नसेल, अहंकाराने पाश्चात्य राष्ट्रांना ते काय करीत आहेत आणि कुठवर जात आहेत ते पाहू दिलं नाही. फार पूर्वी झालेल्या कुठल्यातरी गोष्टीबद्दल त्यांना पश्चात्ताप वाटत असे. पश्चात्ताप हा आपल्या अहंकारासाठी होता.

ख्रिश्चन राष्ट्रांनी इतर देशांवर आक्रमणे केली आणि एका मागून एक अनेक वंशाचा पूर्ण विनाश केला ते ख्रिस्ताचे अनुयायी होते त्यांना हातांत बायबल घेतलं. ख्रिस्ताच्या नांवावर या ख्रिश्चन म्हणवणाऱ्यांनी इतक्या भयानक गोष्टी केल्या आहेत. त्या सगळ्यांना हा अहंकार कारणीभूत होता. कुठेही ख्रिश्चन असले तर ते खूप आक्रमक असतात. हिंसक असतात. जग पूर्णपणे त्यांचच आहे. असं त्यांना वाटतं. हिटलरचाही कॅथॉलिक धर्मावर विश्वास होता. ख्रिस्ताचा या अपूर्व त्यागाने त्यांना शिकवलं नाही, पूर्ण जगावर राज्य करण्याचा, कशामध्येही हात घालण्याचा, कोणाचाही नाश करण्याचा त्यांना अधिकार आहे असं त्यांना वाटलं. ख्रिस्ताच्या जीवनाशी काय हा विरोधाभास. अहंकार इतका वाढला आहे की, त्यांची मर्यादेबाबतची संवेदना ख्रिश्चन लोकांनी पूर्णपणे घालवली आहे. कोणत्याही प्रकारची थोडीसुद्धा नीतिमत्ता त्यांच्यामध्ये शिल्लक राहीली नाही. नीतिनियमांची त्यांना कदर नाही. देवाविषयी आदर नाही. पवित्र्याबद्दल सन्मान नाही, जो ख्रिस्ताचा मुख्य मुद्दा होता. भारतामधील ख्रिश्चन मला फार दुराग्रही आणि अधिकार गाजवणारे आढळले, इतरांवर दबाव आणण्यासाठी ते ख्रिस्ताचं नांव कां वापरतात? ख्रिस्त इंग्लंडमध्ये जन्माला यावर भारतीयांचाही विश्वास बसेल अशाप्रकारे ब्रिटीशांनी ते करून घेतलं. ब्रिटीशांसारखा पोशाख करून ते उर्मटपणाने वागत असत. त्यावेळच्या ब्रिटीश सरकारशी त्यांनी हातमिळवणी केली आणि भारतीयांविषयी त्यांना मुळीच निष्ठा नव्हती. जेव्हा माझ्या वडिलांना कैद करण्यांत आले तेव्हां त्यांनी आम्हाला ख्रिश्चन समाजाबाहेर वाळीत टाकलं. माझे वडील कॉंग्रेसचे कार्यकर्ते होते व स्वातंत्र्य सैनिक होते म्हणून जेमतेम सहा-सात वर्षाच्या मला शाळेतून काढून टाकलं.

सर्व ख्रिश्चन राष्ट्रे अत्यंत क्रूर व प्रभुत्व गाजविणारी आहेत. आणि आज ती सर्व कारभाराच्या यंत्रणेची प्रमुख आहेत. थोड्याशा राज्यकर्त्यांची मालमत्ता असलेला हा सुक्ष्मातला अहंकार आतां लोकशाहीतील सर्वसामान्य लोकांच्या आवाक्यात आला आहे. हे सर्व देश विनाशाने भरलेले आहेत. अमेरिकन्स सुद्धा अतिशय अधिकार गाजवणारे आहेत आणि अहंकारी तर इतके की, जवळ जवळ मुर्खच. सूज्ञतेचा उगम असणाऱ्या ख्रिस्ताचे ते अनुयायी आहेत! म्हणून ख्रिश्चन इतिहास पाहिला पाहीजे. पिटर हा फार अहंकारी होता आणि एकदा ख्रिस्त म्हणाला की, तू सैतान आहेस. तू माझी ओळख देणार नाहीस असे सुद्धा तो म्हणाला. मग पॉल आला. त्याने पीटरला पाहीले तो मोठा सत्तालोलुप सरकारी अधिकारी असल्याने त्याने त्याला विश्वासात घेतले आणि स्वतःशी हातमिळवणी करायला सांगितले. या अभद्र माणसाने बायबलचं संपादन केलं. तो अहंकाराने ओतप्रोत भरलेला आहे आणि ख्रिस्ताने जे सांगितले, त्याचा विपर्यास केला आहे. मॅथ्यू बरोबर त्याने भांडण केलं. पवित्र गर्भधारणेचा तो स्विकार करू शकत नव्हता. वास्तवतेबाबत त्याला कांहीच कल्पना नव्हती, देवत्वासमवेत काय चमत्कार असतात, ते त्याला माहीत नव्हतं. पण मॅथ्यू स्वतःच्या गॉस्पेलला चिकटून राहीला, जॉन पळून गेला आणि त्याने स्वतःचीच पद्धत सुरु केली ज्याला तो 'ग्नॉस्टिकस' म्हणू लागला. त्यामुळे आता ते ज्या बायबलचा अधिकाराने वापर करतात, त्यामध्ये असे शब्द आहेत की, लोकांना ते स्वतः म्हणजे कोण मोठे लागून गेले आहेत असं वाटतं.

तुम्ही चर्चचे सभासद झालांत तर तुम्हाला निवडण्यांत येइल, असं ते पहिल्यांदा सुचवितात. सहजयोगामध्ये सुद्धां आपल्याकडे बारा प्रकारचे सहजयोगी आहेत. फार जास्त अहंकार असल्यामुळे कांही फार दुबळे, कमी प्रतीचे आहेत. त्याचं कोणाशी पटत नाही. ते लोकांना रागवतात, अस्वस्थ करतात. आपण फार कोणी मोठे आहोत, असं त्यांना वाटतं, ते नेहमीच आक्रमक असतात कधीच सामुहिक बनूं शकत नाहीत. कधीच प्रेम दर्शवीत नाहीत. अशा प्रकारचे सहजयोगी आहेत. एकामागून एक ते आपला रंग दाखवीत आहेत, काही जण अजून शिकत आहेत. हे सगळं करण्यासाठी ख्रिस्ताला जेमतेम साडेतीन वर्ष मिळाली. पीटर, त्याचा एक अनुयायी इतका अनिष्ट होता की, फक्त स्वतःच्या हितसंबंधांसाठी आणि किर्तीसाठी बायबलमध्ये हवे तसे शब्द घातले. असंच महंमद साहेबांच्या बाबतीतही घडलं. पुनरुत्थानाची वेळ

येईल असं त्यांनी सांगीतलं ते भाविष्याविषयी बोलले, तेच जर शेवटचे असते तर, तुमचं पुनरुत्थान कसं काय होणार? पण प्रेषित असल्याची मोहोर असली तर, परत कोणी प्रेषित येणार नाही, असा त्याचा अर्थ नव्हे. ते स्वतःच्या आदिगुरु असल्याने त्यांनी स्वतःला "मोहोर" म्हटले, मी ते सर्व बंद केले आहे असं त्यांनी म्हटलं नाही. पण लुच्चे लोक या शब्दांचा फायदा घेतात आणि स्वार्थी वृत्तीमुळे त्यांच्या स्वतःच्या हेतूसाठी त्याचा वापर सुरु करतात. तर दुसऱ्या प्रकारचे सहजयोगी खूप स्वार्थी आहेत. त्यांना त्यांच्या स्वतःच्या बायकामुलं आणि स्वतःच्या बायकामुलं आणि घर माहित आहे ते त्यांच्या दृष्टीने फार महत्त्वाचं आहे. कांही लोकं मुलांबरोबर मुंबईला आली, पण दिल्लीला पुजेसाठी आली नाहीत. स्वतःची बंधनामुक्ती व सहजयोगापेक्षां स्वतःच्या मुलांबद्दल त्यांना जास्त काळजी आहे. त्या आश्रमांमधून आपले पति काढून घ्यायला पहातात. सामुहिकतेमधून बाहेर कसं पडावं यासाठी वेगवेगळी कारणं शोधण्याचा ते प्रयत्न करतात. तुमची सतत पारख केली जाते आणि तुम्ही सतत स्वतःला पारखीत असता.

खिस्ताला ज्यू लोकांनी सुळी दिलं नव्हतं. ती चूकीची कल्पना आहे. गुलामासारखेच असलेले ज्यू खिस्ताला कसं सूळावर चढवतील? रोमन साम्राज्याने त्याला सूळावर चढविलं तो फार सत्ता गाजवेल असं त्यांना वाटलं आणि ज्यू लोकांवर त्याचा ठपका दिला. राज्यकर्ते नेहमीच अशा गोष्टी करू शकतात, पहिले खिश्चन बहुतांशी ज्यू होते. खिस्त स्वतःच ज्यू होता. ज्यू लोकांनी खिस्ताला सुळी दिलं, अशी कल्पना झाल्यामूळे ज्यूंना दोष देण्याचा आपला हक्कच आहे असं खिश्चन लोकांना वाटू लागलं. रोमन साम्राज्यावर कांही ठपका येऊ नये म्हणून पॉलने ही कल्पना पुढे मांडली. त्यानंतर सारे खिश्चन ज्यू लोकांचा द्वेष करण्यात दंग झाले. हे हजारो वर्षापूर्वी घडलं आणि कोणीतरी कोणाला सुळी चढवलं म्हणून त्यांचा द्वेष केला जातो. त्याप्रकारे सर्व गोऱ्या जमातीचा पिढ्यानपिढ्या द्वेष केला पाहिजे. कारण नुसत्या एकाच माणसाला त्यांनी सुळी दिलं नाही तर, लाखो लोकांना. त्यांच्या मुलांना आणि त्यांच्या मुलांना आपण दोष देत बसणार आहोत का?

आपल्याकडे असणारे दुसऱ्याप्रकारचे सहजयोगी सतत कोणाला तरी दोष देत असतात. ते लोक कधीच सुधारणार नाहीत. त्यांनी अंतर्मुख झालं पाहिजे. आत्मपरिक्षण होत नाही ते रशिया शिवाय इतर सर्व पाश्चात्य देशांमध्ये. फक्त तुम्ही एखाद्या चर्चमध्ये गेलांत आणि एखाद्या मुकबधिर पुजाऱ्याला कबुली जबाब दिलात की, तुम्ही वांचवले जाता. आपण स्वतःला तोंड देऊ या. आपण आत्मपरिक्षण करतो की नाही? आपण स्वतःची किर्ती दाखवणारे, स्वतःच्या मताने झालेले सहजयोगी आहोत का?

चौथ्या प्रकारचे सहजयोगी माताजींची घरी पूजा करतात पण सामुहिकतेमध्ये येत नाहीत. कारण ते थोडं लांब पडतं. पण त्यांच्या मुलांना भेटायला जायचं असेल तर ते मैलोन मैन जातील. कुटुंबासाठी किंवा धंद्यासाठी कांही करायचं असेल तर त्याच्यामागे पळतील. सहजयोगामध्ये कोणालाही स्वतःच्या नोकऱ्या किंवा जीवनपद्धती सोडायला सांगितलं जात नाही; पण प्राधान्य पहावं लागतं. त्यांचे रोजगार आणि कमाई यांत ते दंग झालेले असतात आणि खूप श्रम करत, कलात्मक कार्य करत नांव कमावण्यासाठी धडपडत असतात. स्वतःसाठी त्यांना वेळ नसतो. देवासाठी तर नसतोच. ते माताजींना नमस्कार करतील आणि त्यांच्या कामासाठी त्यांच्या निर्मितीसाठी सारं संरक्षण त्यांना हवं असतं. सहजयोगामध्ये आपल्याला हवा त्यावेळी पैसा मिळतो. काही जण म्हणतात, "मी धंदा चालू करतो आहे. कारण त्याचा ०.००१% नफा मला सहजयोगाला दान करायचा आहे. नाही तरी माताजी, सगळं कांही तुमचंच आहे." जेव्हा तुम्हाला पैसा फार महत्वाचा वाटतो त्यावेळी अशा प्रकारचा दृष्टीकोन येतो. अशा लोकांना देव दिसत नाही. या पैशाचे सूक्ष्मतर फायदे दिसत नाहीत. प्रत्येक गोष्ट काटेकोरपणे ते मोजत असतात. कष्ट करून मिळवलेला त्यांचा पैसा त्यांच्या अध्यात्मावर फुकट जावा अशी त्यांची इच्छा नसते. काही लोक सहजयोगावं पुस्तक विकत घेणार नाहीत. टेप विकत घेणार नाहीत. ते त्या टेपची प्रत काढतील, पैसे खर्च करण्याची गरज नाही. पण दृष्टीकोन पहा. बुद्धधर्मामध्ये इतके नकार आहेत, हे करू नका, ते करू नका. सहजयोगींना एक जरी सांगीतलं तर, सगळे पळून जातील. प्रथमतः तुम्ही कोणाला प्रेषित बनवू शकत नाही. कोणतीही जागा तुम्ही विकत घेऊ शकत नाही. फक्त एकदाचं तुम्ही जेवू शकता. तुम्हाला शाकाहारी बनलं पाहिजे. सर्व महान अवतरणांनी जे सुरेख धर्म आपल्यांकडे आणले, त्यांच्या अनुयायांनी लोकांसमवेत इतक्या चुकीच्या, अयोग्य गोष्टी केल्या आहेत त्यामुळे आपण सत्याच्या मार्गापासून पूर्णपणे पदच्युत झालो आहोत.

आणखी वेगळे सहजयोगी मौजमजा करणारे, सणाचे आनंद लुटणारे असे आहेत. ते एकत्र येतात कारण, त्यांत एका गटाशी किंवा आणखी कशाशी संबंधित असल्याची भावना असते. त्यानंतर नानाविध चालिरिती, रुढी, नियम हे चालू होतात आणि तुम्ही स्वतःला त्यात बांधून घेता. तुम्हांला फार आनंद होतो. कांही गटांमध्ये डोक्यावरचे केस पूर्ण तासून टाकतात किंवा दाढी किंवा मिशा तासून टाकायच्या असतात. विविधतेत वास्तवता आहे. विविधता असल्याशिवाय तुमचं व्यक्तिमत्व कसं असेल? निरर्थक कल्पनांनी तुम्ही कसे काय बांधले जाता? विविधता तुम्हाला अंतर्गत आणि बाह्य व्यक्तीमत्व देते. जेव्हां तुम्ही या व्यक्तिमत्वाची मजा लुटता तेव्हांच तुम्ही सहजयोगी असता. तुमचं व्यक्तिमत्व स्वतःचं परिक्षण करणारं पाहिजे. पण त्याऐवजी व्यक्तिमत्वाबदलच्या आपल्या कल्पनांचे आपण गुलाम बनतो. आणि आपल्या अहंकारामधून आपले व्यक्तिमत्व दाखवतो. आपण कोणीतरी विशेष आहोत असं दाखविण्याचा प्रयत्न करतो.

सहजयोग एकदम याच्या उलट आहे. आपण सगळे एक व्यक्तिमत्व आहोत. आपण सगळे संत आहोत. आणि संत म्हणून आपला आदर केला पाहिजे. आपणाला सगळ्याच प्रकारचं व्यक्तिमत्व असण्याची गरज नाही. आपले बोलणं, वेगवेगळ्या गोष्टी करणं, ईश्वरी प्रेम व्यक्त करणं, वगैरेच्या पद्धती वेगवेगळ्या असू शकतात. आपण पूर्णपणे स्वतंत्र आहोत कारण, आपल्यामध्ये प्रकाश आहे. कोणता मार्ग योग्य आहे आणि आपण कुठवर जाऊ शकतो ते आपल्याला माहित असतं.

तुमच्यामध्ये प्रकाश आहे म्हणून तिथे पूर्ण स्वातंत्र्य आहे. या अवतरणांनी सांगीतलेले धर्म तुमचे अंगभूत अंशच बनले आहेत. तुम्ही खरोखर खरे मुसलमान, खरे ख्रिश्चन बनता आणि त्यानंतर तुम्हाला समजून येतं की, सगळे धर्म जणूं, काही एकाच सागराचा भाग आहेत. एक प्रकारे तुम्ही खरोखर धार्मिक व्यक्तिमत्व आहांत. धर्माच्या आधार उत्थान हा आहे.

असेही कांही लोक आहेत, ज्यांना स्वतःच्या प्रकाशाची काळजी असते. दीप सतत जळत असावा, आणि त्याने फक्त त्यांनाच नाही तर, इतरांनाही प्रकाश द्यावा. त्यासाठी ते झटतात. जबाबदाऱ्या घेतात, जंगलांत ध्यान करत बसत नाहीत. तुम्हांला कार्य केले पाहिजे. इतरांसाठी तुम्हांला सहजयोग कार्यान्वित केला पाहिजे. दैवी शक्तिबरोबर ऐक्याची ही सुंदर जाणीव तुम्ही त्यांनी दिली पाहिजे. त्या सर्वांचा तुम्ही आनंद लुटला पाहिजे. इतरांना देण्यांसाठी तुम्हांला तुमचे सहजयोगाचे प्याले भरले पाहिजे. ते माझ्याकडे लहान गोष्टीसाठी येत नाहीत (त्या प्रकाशीत महान विश्वासांठी दूरदृष्टी ठेवली पाहिजे) कुंडलिनीचे जागरुत करून, तिचे उत्थान करून, हा विश्वधर्म लोकांच्या जीवनांत आणला पाहिजे. ते खूप परिश्रम करतात. लोकांना आत्मसाक्षात्कार मिळावा यासाठी काही करावयाचे शिल्लक ठेवत नाही.

पण तरी सुद्धा थोडासा सूक्ष्मांतला अहंकार तिथे असतो की, मी हे करीत आहे. ही ख्रिस्ताच्या विरोधातली क्रिया आहे. त्यामुळे मनाची जुळवणी सुरु होते आणि ते इतरांवर टिका करायला सुरुवात करतात. कांही सहजयोग्यांना आकलन होतं की, परमचैतन्य सर्व काही कार्यान्वित करीत आहे, आणि ते त्यांच्या द्वारे कार्यान्वित होत आहे. ते साधन आहेत. कधीतरी जर, ते झालं नाही तर, त्यांना शंका येऊ लागते. जरी त्यांचे पूर्ण समर्पण असलं तरी, कुठे तरी, मनांत ती शंका रेंगाळत रहाते. पण असेही लोक आहेत की ज्यांना कशाच्याही बद्दल अजिबात शंका नसते. परमचैतन्यच सगळीकडे मदत करीत आहे ते जाणतात. त्यांना समजूं लागतं. आपल्याकडे शक्त्या आहेत आणि आपण परमेश्वराशी जोडले गेलो आहोत. आपल्याकडे शक्त्या आहेत. कधी त्यांनाही शंका येते. कांहीजण कांहीही करणार नाहीत कारण, आपला अहंकार वर डोकावेल याची त्यांना भिती वाटते. मग हा अहंकार सुक्ष्मांत त्यांच्या मागून येतो. पण कांही लोक असे आहेत की, त्यांना शक्त्यांनी आशिर्वादीत केलं गेलं आहे. आणि स्वतःमध्ये आपण त्यांना जास्तीत जास्त शोधू शकतो, त्यांचा स्वतःवर विश्वास असतो. सहजयोगावर त्यांचा विश्वास असतो. माझ्यावर आणि या परमचैतन्यावर त्यांचा पूर्ण विश्वास असतो. ते फार साधे असतात आणि ते कार्यान्वित करतात.

अणि एक प्रकारचे सहजयोगी आहेत जे पूर्णपणे शक्तिशाली आहेत त्यांची स्वतःची शक्ति आणि त्या आत्मपरिक्षणांत त्यांना दिसतं शोधून काढतात आणि त्याबद्दल खात्री असते. अजिबात शंका नसते. ती निर्विकल्पाची स्थिती असते. तुमचा माझ्यावर विश्वास असतो. आणि माझ्याकडून कशाचातरी स्विकार करण्यांसाठी तुम्ही माझी उपासना करतात. पण तुम्हांला सुद्धा मी काहीतरी महान बनविले आहे हे जाणा. आणि तुम्हांलादेखिल तुमच्या शक्त्या विकसित केल्या पाहिजेत. माझ्याकडे असलेल्या शक्त्यांवर अवलंबून राहू नका तुमचा आईकडे असलेल्या शकत्या काढून घेण्याचा प्रयत्न करू नका. तीच पातळी गांठण्याचा प्रयत्न करा. तुम्ही करू शकता. प्रयत्न करा. आत्मनिरीक्षणाने ते कार्यान्वित करायचं आहे या सर्व शकत्या तुमच्यामध्येही आहेत. तुम्हांला वाढलं पाहिजे आणि जबाबदारीची जाणीव न होता, नकळत, जबाबदाऱ्या घेतल्या पाहिजेत. इतर सर्व अनुयायांच्या पुढे आपल्याला जायला पाहिजे. आपण ते केलं पाहिजे नाहीतर एका दुसऱ्या निरर्थक सागरामध्ये आपण सहजयोगाला बुडवूं आत्मपरिक्षण, जाण, सत्याबद्दलचे पुरावे यांनी आपलं व्यक्तिमत्व आपल्याला विकसित केलं पाहिजे.

आजचा दिवस आपल्या पुनरुत्थानाचा आहे. वरच्या स्थितीला पोहोचण्यासाठी आपल्याला या १२ पातळ्यामधून जावं लागतं. चौदाव्या स्थितीला ते सर्वात वरची स्थिती म्हणतात. तिथे तुम्ही फक्त परमचैतन्याच्या हातातलं एक साधन असता, तुम्ही काय आहांत, त्याची तुम्हाला जाणीव नसते. ख्रिस्ताने सुळी जाणं स्वीकारलं कारण ती भुमिका त्याला पार पाडायची होत सामुहिकतेमध्ये दिसत असलेला द्वेष कमी करण्याचा प्रयत्न करा. 'मी' पणा संपला की, लगेच, या सर्वशक्त्या वर येऊं लागतील. पोकळ बासरी सारखं ते आहे तर, तिथे अडथळा असेल तर ती वाजूं शकत नाही.

आपल्या सर्व कंडीशनींग्ज आणि कल्पनांमध्ये सर्वात वाईट आहे, अहंकार कीं, 'मी' करतो आहे. तो गेला पाहिजे. कारण जर आपण तसा विचार केला तर तुम्ही आनंदाच्या सागरांत उडी मारु शकत नाही.

आपल्यामध्ये असणाऱ्या या चौदा पातळ्यांमधून होणाऱ्या आपल्या पुनरुत्थानाबद्दल आपण बोलत आहोत त्यानंतर आपण यामधून बाहेर येऊन सुरेख कमळ बनतो. अंड्यामधून पक्षी तयार व्हावे, म्हणून इस्टरच्या वेळी अंडी अर्पण केली जातांत.

देव तुम्हांला आशिर्वाद देवो.

सहस्त्रार पूजा

कबेला, इटली १०/५/१९९२

श्री माताजी निर्मला देवींचे भाषण

आज आपण सहस्त्रार साजरा करीत आहोत. तो दिवस कशा प्रकारचा होऊन गेला ते कदाचित तुम्हाला कळलंही नसेल. सहस्त्रार उघडल्या शिवाय देव, धर्म आणि त्याबद्दलचं सारं काही बोलणं ह्या दंतकथा वाटत होत्या. लोकांचा देवावर विश्वास होता पण तो फक्त विश्वासच होता. आणि सायन्स - शास्त्र हे सगळ्याच मुल्यमापनाच्या पद्धती व सर्व शक्तीमान परमेश्वराविषयी पुरावे बदलण्यास सुरुवातच करणार होतं. इतिहासामध्ये असं झालं की, जेव्हा शास्त्र प्रस्थापित झाले तेव्हा वेगवेगळ्या, धर्मातील कार्ययंत्रणेचे प्रमुख असणाऱ्या लोकांनी शास्त्रातील संशोधनात सापडलेल्या गोष्टींबरोबर पुरे पडण्याचा प्रयत्न केला. ऑगस्टीनने बायबलमध्ये दाखविण्याचा प्रयत्न केला आणि असं दिसूं लागलं की सर्व धर्मग्रंथ काल्पनिक आणि दंतकथा आहेत. आजच्या जीवशास्त्राचे वर्णन करणाऱ्या बऱ्याच गोष्टी कुराणामध्ये होत्या. मानवप्राणी देवाने मुद्दाम बनविला आहे यावर त्यांचा विश्वास नव्हता त्यांना वाटत होतं की, प्राणी अशा परीस्थितीत आले ज्यावेळी फक्त केवळ संधीमुळे ते मानव बनले, तर अशाप्रकारे सतत देवत्वाला आव्हान दिलं गेलं. बायबल, कुराण, गीता, उपनिषद किंवा रोहामध्ये सांगितलेल्या कोणत्याही गोष्टीला पुरावा देण्याचा कोणताही मार्ग नव्हता. कारण अजूनही तो फक्त विश्वास होता. फार थोड्या लोकांना आत्मसाक्षात्कार मिळाला आणि त्यांना वाटलं की ते नुसते स्वतःचे सिद्धांत पुढे करीत आहेत. त्यामुळे ते सारंच एक प्रकारचं निर्जिव शास्त्र बनलं.

लोकांना वाटू लागलं या दहा कमांडमेंटसचा किंवा काटेकोर नियमांचा जीवनात वापर करण्याचा काय उपयोग आहे कारण त्या प्रमाणे वागून लाभ होत नाही. थोडं पुण्य मिळण्याचा विचारही का करायचा? त्यामुळे मानवाच्या नितीमूल्यांची मोठीच घसरगुंडी झाली. हे सर्व एकात्मिक सामाजिक रचना असलेले गट संघटीत सत्ता किंवा पैसा मिळविण्याचे मार्ग पकडू लागले. कारण त्याचप्रकारे तुम्ही लोकांवर ताबा ठेवू शकता असे त्यांना वाटले. बायबलमधले लिहीलेली तत्वे लोकांप्रत पोहोचवण्याविषयी त्यांना यत्कींचित काहीही वाटत नव्हते. खुद्द बायबलमध्ये सुद्धा अनाधिकृत फेरबदल करण्यात आले होते. पीटर व पॉलने त्यामधील बराच भाग बिघडवण्याचा प्रयत्न केला. कुराणाला याप्रमाणे हाताळण्यात आले नाही, पण त्यामध्ये उजव्या बाजूविषयी जास्त सांगितले होते, आणि अजूनही अनेक गोष्टी बुचकळ्यात टाकणाऱ्याच आहेत. एकाच वेळी दोन गोष्टी घडल्या आहेत. पहिली गोष्ट ही की, आता आपल्याकडे मायक्रोबॉयॉलॉजीचं नवं शास्त्र आहे, ज्यामध्ये प्रत्येक पेशीला ''डि एन ए'' ची फित आहे, हे आपण शोधून काढलं आहे. प्रत्येक पेशीमध्ये कॉम्प्युटरप्रमाणे प्रोग्रॅम आहे व त्या कार्यक्रमानुसार विकास घडत आहे. कॉम्प्युटरसारख्या ज्यामध्ये आधीच प्रोग्रॅम आहे अशा अनेक पेशी आहेत आणि शास्त्रापुढे फार चमत्कार जनक गोष्ट आली आहे. ज्याचं स्पष्टीकरण ते देऊ शकत नाहीत.

इच्छा आणि देवाची इच्छा हे सर्व कार्य करतात, हे सहजयोगाने सिद्ध केलं आहे. हे सर्व चैतन्य आणि आदिशक्ती ही देवाची इच्छा आहे. फार सुसंगतरित्या देवाची इच्छा सर्व कार्य करीत आहे. एका आवाजाने पृथ्वी निर्माण झाली ती निर्मिती सुसंगत होती. त्या परमेश्वराच्या इच्छेने जे काही घडलं, ते झालं. आतां तुमच्या हाताच्या बोटांवर तुम्हाला परमेश्वरी इच्छेची संवेदना येते. आत्मसाक्षात्कारानंतर एकमेव सत्य अशा देवाची जी इच्छा आहे, त्या शास्त्राचा तुम्हाला शोध लागला. सहजयोगामुळे आपण लोकांना रोगमुक्त केलं आहे हे तुम्हाला माहीत आहे. आत्मसाक्षात्कारानंतर अनेक गोष्टी कार्यान्वित होतात, पण लोकांना विश्वास ठेवायचा नसतो. पहील्यांदा शास्त्रज्ञांनी सांगितलेल्या कशावरही लोक विश्वास ठेवत नव्हते, पण आता तुम्ही पहात आहांत, सायन्स-शास्त्र सारखे बदलत आहे. सिद्धांताना आव्हान मिळते आहे. सायन्सचं जे महान सत्य, ज्याला कोणीही आव्हान देऊ शकत नाही, ते सहजयोगाने उघडकीला आणले आहे. देव आहे हे आपण सिद्ध करून देऊं शकतो. देवाच्या इच्छेने सर्व निर्मिती सुसंगतपणे घडली, जर दैवी इच्छेने सर्व काही निर्माण केलं आहे. तर मानव प्राण्यानी जे देवाने घडवले त्याविषयी शोध लावण्याचा बहुमान स्वतः घेता नये. उदा. हा गालचा कोणीतरी तयार केला असेल आणि तुम्हाला त्याचे रंग सापडले तर त्यांत महान असं काय आहे? कारण ते सारं आहेच. तुम्ही कांही ते निर्माण करीत नाही. दैवी इच्छेने ते निर्माण झाले आहे. जर देवाची इच्छा इतकी महत्वाची आहे तर ती सिद्ध केली पाहीजे आणि आता सहस्त्रार उघडल्यावर तुम्हाला ती जाणवते आहे. आपल्याकडे ती इतकी सहजगत्या आली आहे की, आपल्याला समजतच नाही. आपण नुसतं बंधन देतो आणि गोष्टी कार्यान्वित होतात ते त्याहून ही फार जास्त आहे. आपण मोठ्या कॉम्प्युटरचा एक भागच झालो आहोत. आपण ईश्वरी इच्छेच्या वाहिन्या झालो आहोत. आणि या विश्वाची ज्याने निर्मीती केली त्यांच्याशी आपली सांगड घातली आहे.

त्यामुळे आपण सारं कांही करू शकतो कारण पूर्ण सत्य असं शास्त्र आपल्याकडे आहे ते सर्व जगाचे कल्याण कार्यान्वित करेल.

आपण शास्त्रज्ञांना सिद्ध करून दाखवू शकतो की, या साऱ्या निर्मीतीमागे देवाची इच्छा आहे. उत्क्रांतीची क्रिया देखील ईश्वरी इच्छा आहे. त्याच्या इच्छेशिवाय काहीही घडून आलं नसतं. आता तुम्ही पहात आहांत की, आपली स्वतःची शक्ती म्हणून आपल्याकडे ईश्वरी इच्छा

आहे. आपण तिला वापरू शकतो. तेव्हा सहजयोगी असणं फार महत्वाचं आहे. "श्री माताजी, मी आनंदी आहे," असे नुसतं म्हणण्यासाठी सहजयोग नाही. पण कशासाठी आहे? हे सर्व आशिर्वाद तुम्हाला कां मिळाले? तुम्हाला कां स्वच्छ केलं गेलं? ईश्वरी इच्छेविषयीचं हे ज्ञान तुमच्यामध्ये दिसून आलं. आणि तुमचा एक अविभाज्य भाग बनलं पाहीजे. आपण वर आलं पाहीजे. मध्यम श्रेणीच्या साध्या लोकांना सहजयोग देणं निरर्थक आहे कारण, त्यांच्यांत कांहीच नाही, कोणत्याही प्रकारे ते आपल्याला मदत करू शकत नाहीत. आज अशा लोकांची गरज आहे जे खरोखर ईश्वरी इच्छा प्रकटित करू शकतात, प्रदर्शित करू शकतात. त्यासाठी आपल्याला फार शक्तीशाली लोक हवेत. या इच्छेने पूर्ण विश्व निर्माण केलं आहे, अंतरिक्ष, पृथ्वी सारं कांही निर्माण केलं आहे. आतां आपण नव्या पातळीवर आलो आहोत. ईश्वरी इच्छेच्या आपण वाहिन्या आहोत.

तर आपली कर्तव्ये काय व त्याविषयी आपण काय करायचे? सहस्त्रार उघडल्याने आपली मोहजाले नष्ट झाली आहेत. देवाच्या अस्तित्वाविषयी तुमच्या मनांत भ्रामक कल्पना नकोत. शक्तीशाली परमेश्वराची शक्ती आणि सहजयोगाविषयीचे सत्य याविषयी भ्रम नको. आणि ही शक्ती वापरताना तुम्हाला या गोष्टीची जाणीव पाहीजे की, तुम्ही हाताळू शकतां म्हणून तुम्हाला ही शक्ती दिली गेली आहे. ही सर्वोच्च शक्ती आहे. कोणीही गर्व्हनर किंवा मंत्री त्यांना काढून टाकता येतं. ते भ्रष्ट असू शकतात. त्यांच्या स्वतःच्या ताकदीची त्यांना माहिती नसते. त्यांना काय कार्य करायचं आहे, हे माहीत नसताना ते लोक निवडून येतात. हे नुसतं लोकाचं रुपांतर नाही किंवा परीवर्तन नाही तर पुढे येऊन ईश्वरी इच्छा अंमलात आणणारा नवा माणूस तयार करण्याची नवी पद्धती आहे. आत्मसाक्षात्कारामुळे आधी तुमचे भ्रम गेले. ईश्वर सर्व शक्तीमान आहे. सर्वत्र आहे. सर्वज्ञ आहे. सर्वज्ञ म्हणजे जो बघतो आणि त्याला सर्व कळतं. त्या शक्तीचा एक भाग तुमच्या मध्येही आहे. सर्वत्र असणारं त्याच अस्तित्व समजण्यासाठी तुम्ही सहजयोगी आहांत, हे तुमच्या सतत लक्षांत असलं पाहीजे. अजूनही मला भारतीय सहजयोगी त्यांचे बायकामुले नोकऱ्या इ. विषयी सांगताना आढळतात. आणि मी विचार करू लागते, त्यांची पातळी काय आहे? ते कुठे आहेत? त्यांच्याकडे जे आहे. त्याबाबतची भूमिका ते कधी घेणार? सर्वत्र असणारा परमेश्वर, ज्याने सर्व काही घडवलं आहे, आणि त्याची इच्छा जिने सारं कार्यान्वित केलं आहे, तिला तुमच्यामधून कार्य केलं पाहीजे. आणि तुम्हाला खूप शक्तीशाली, सूज्ञ, प्रभावी बनलं पाहीजे. जितके तुम्ही प्रभावी व्हाल, तेवढी शक्ती तुम्हाला मिळेल. मला वाटतं अजूनही सहजयोगी ते जाणण्याची जबाबदारी घेत नाहीत कीं, त्यांना या सर्वज्ञ परमेश्वराचे प्रतिनिधी व्हायचे आहे, जो सर्व कांही जाणतो, सर्व कांही पहातो, जो शक्तीमान आहे, गुणकारी आहे.

सहस्त्रार उघडल्यावर तुमच्यामध्ये हे असं झालं आहे, कीं, तुमच्या मध्येच ही शक्ती आहे, जिच्यामध्ये ती गुणवत्ता आहे व ही महान शक्ती तुमच्याकडे आली आहे. आणि त्यासाठी आपल्याला मोठं नांव किंवा पैसेवाल्या, फार यशस्वी लोकांची गरज नाही. आपल्याला सुशील, जाणकार, सूज्ञ अशी लोकं हवीत, जी काही झालं तरी त्याला पकडून राहातील. ते घेतील. मी बदलेन. मला सुधारेन. तुम्हा सर्वांचे भ्रम नष्ट झाले आहेत अशी मी आशा करते. स्वतःबद्दलही तुमच्यामध्ये भ्रम नको. जर कांही असेल तर, तुम्ही सहजयोग सोडा. पण लक्षांत ठेवा कीं, ईश्वरी इच्छेने तुम्हाला या कारणासाठी वेचून घेतले आहे, म्हणून तुम्ही इथे आहांत. आणि हे सायन्स जे पूर्ण सत्य आहे, ते जाणण्याची जबाबदारी तुम्ही घेतली पाहीजे. स्वतःसाठी व इतरांसाठी ते कार्यान्वित करा. माझं प्रेम तुम्हाला जाणवलं आहेच पण तुमचं जाणवलं पाहीजे. कारण ईश्वर म्हणजे प्रेमच आहे. इतरांना कळलं पाहीजे कीं, तुम्ही दयाळू, प्रेमळ व समंजस आहांत. सतत तुमच्यामधून ईश्वराचं प्रेम वहात असतं. तुम्हाला ते अशाप्रकारे कार्यान्वित केलं पाहिजे कीं, तुम्ही संत आहांत हे लोकांना समजेल आणि ही शक्ति तुमच्यामधून वहाते आहे हे ही कळेल.

दुसरी गोष्ट झाली आहे ती ही की, जगांमध्ये पूर्ण एकसंधता आहे, हे तुम्हाला कळलं आहे. मुलांना नैसर्गीकरित्या त्यांची अंतर्यामीची जाण असते. सर्वसामान्यपणे चांगल्या मुलाला त्याच्या गोष्टी नेहमीच वाटून घ्यायला आवडेल, दुसऱ्या मुलांवर प्रेम करायला आवडेल. छोट्या मुलांना संरक्षण द्यायला आवडेल, हे नैसर्गिक आहे. ते कांही लाल केस, काळे केस, चामडीचा रंग यावर नाही. मुलांना त्यांच्या शरीराबद्दल काळजीपूर्वक असायला हवं, ही जाण असते. इतरांसमोर कपडे काढणे आवडत नाही. ते त्यांच्या मध्येच असतं. या सर्व गुणवत्ता तुमच्यामध्ये आहेत मुलांना कांही चोरायला आवडत नाही. जी मुलं चांगल्या घरात किंवा चांगल्या ठिकाणी जातात, ती त्या ठिकाणी सौंदर्य अबाधित राखण्याचा प्रयत्न करतात.

जे देश अविकसित आहेत, त्यांच्यामध्ये अशा अनेक गुणवत्ता आहेत. आपल्यामध्ये अबोधिता मुलांतूनच आहे. अबोधित आणि पावित्र्य ईश्वरी इच्छेने निर्माण केलं. पहिल्यांदा त्यांनी गणेशाची निर्मिती केली. ती परमेश्वरी इच्छा म्हणजे आदिशक्ती होती. सर्व जग सुरेख करण्यासांठी हे सर्व निर्माण केलं.

हे सर्व मुलभूत गुणधर्म, या देवतांची तुमच्यामध्ये प्रतिष्ठापना केली गेली. हे मुद्दाम केलं गेलं कारण, या मानवप्राण्याने संतासारखे व्हावे. संतासारखे गुणधर्म बाळगावेत. विकसित देशांमध्ये सर्व प्रकारच्या टी. व्ही व इतर गोष्टींनी आपल्या मेंदूवर सतत मारा केल्याने आपण 'फार लवकर परिणाम होणारे' असे होतो. इतरांच्या कल्पनेनुसार आपण वागतो. कोणीही दबाव टाकणारा आपल्यावर दबाव आणू शकतो. फक्त हिटलर नव्हे तर, फॅशनसनी देखील आपल्यावर दबाव टाकला आहे. अर्थपूर्ण अशा कशाचाही लोक स्विकार करीत नाहीत कारण, 'ती फॅशन आहे.' आता लहान स्कर्टची फॅशन आहे. कुठेच लांब स्कर्ट मिळत नाहीत. प्रत्येकाला तसंच घालावं लागतं नाहीतर तुम्ही त्या प्रवाहात नाही असं होतं.

आपल्यावर यांचा सतत मारा असल्याने आपण या उद्योजकांचे गुलाम बनतो. बेल्जीयममध्ये मी असं ऐकलं कीं ताजं कांहीही मिळत नाही. आणि तुम्हाला सर्व कांही सुपर मार्केटमध्ये विकत घ्यावं लागतं. ते टीनमध्ये असतं. हळूहळू आपण पूर्णपणे कृत्रिम बनत चाललो आहोत. अन्न, पोशाख, आपले दृष्टीकोन सारे कृत्रिम होत चालले आहेत. कारण बाहेरचा प्रभाव आणि जाहीरातीचा दबाव यांमध्ये आपण हरवून गेलो आहोत. या सर्व आधुनिक गोष्टीनी दबाव आणून आपली अंतर्यामीची जाणीव आपण विसरुन गेलो आहोत. आता सायन्सनंतर महत्व आलं पैशाचं, आतां एकदा हे झालं कीं, सारे उद्योजक महत्वाचे ठरतात कारण, पैसे कसे करायचे आणि तुम्हाला सतत कसं फसवत रहायचं ते त्यांना माहीत असतं. पण जे लोक आंतून दृढ असतात ते बदलत नाहीत, ते त्याच प्रकारचा पोशाख घालतात. उलट पारंपारिकरित्या त्यांनी जे मिळवलं असतं त्यामधून बाहेर पडायलाच त्यांना त्रास होतो.

आधुनिक युगात सहजयोगामध्ये अशाप्रकारे उदयोजकाचे गुलाम तयार होत आहेत कां हे बघणं महत्वाचं आहे. मग विचारांवरही प्रभाव पडतो. फ्रॉईडसारख्या मूर्ख माणसाची बडबड असलेली कितीतरी पुस्तकं आपण वाचतो. फ्रॉईडचा पाश्चिमात्य लोकांवर इतका प्रभाव कसा पडला? कारण तुमची अंतर्यामीची संवेदना तुम्ही हरवली आणि तुम्ही त्याचा स्विकार केला.

तशाप्रकारे फ्रॉईड तुमचा झिझस क्राईस्ट बनतो आणि त्याचा तुम्ही स्विकार करता. नंतर महत्वाची गोष्ट झाली लैंगिकता. थोडंसं व्यवहारज्ञान तुम्हाला समजूं शकतं की, प्रत्येक क्षणी, विशिष्ठ कल्पना असणाऱ्या, दबाव टाकणाऱ्या, थोड्या लोकांच्या दबावाखाली तुम्ही येत असता. 'त्यांच्या' कल्पना महान होता, 'त्याने' असे म्हटलं, तो कोण? तो कोण आहे? त्याचं आयुष्य काय आहे? स्वतःहून बघा, तो कशाप्रकारचा माणूस आहे? तुमची इच्छा, जी आता तुम्हाला आहे, आणि दुसरी, सर्व जग निर्माण करणारी, तुमच्यामधील प्रत्येक पेशी निर्माण करणारी, ही, तुमच्याकडे असलेली ईश्वरी इच्छा, यांच्यासह अजून तुम्ही या उदयोजकाच्या हातात खेळत आहांत या लोकाकडून ते पैसे उकळीत आहेत आणि त्यांना मुर्खात काढत आहेत. एका बाजूला तुमच्याकडे इतकी महान शक्ति आहे. इतक्या मोठ्या गोष्टीसाठी तुम्हाला निवडलं गेलं आहे आणि दुसऱ्या बाजूला तुमच्याकडे अशी गुलामगिरी आहे. तुमच्या अंतर्यामीच्या जाणीवा नष्ट झाल्या उदा. तुमच्या, अबोधिता, निर्मिती, धर्म, करूणा, मानवतेचं प्रेम, तुमच्या न्यायीपणा, सुज्ञता, या सर्व गोष्टी, महान गोष्टी सुप्त अवस्थेत होत्या, त्या सर्व जागृत झाल्या. तुम्ही हे करूं नका, असं मला तुम्हाला सांगावं लागतं नाही. तुम्हाला स्वतःलाच कळतं की, हे चूक आहे. तुमच्यासाठी काय चांगलं आहे. ते तुम्हालाच कळतं. भलंबुरं कळण्यासाठी तुमच्यामध्ये प्रकाश आहे. तो आहे. त्याचं कारण नव्या पातळीवरील या नव्या ज्ञानासाठी हे सहस्त्रार नव्या ज्ञानासाठी हे सहस्त्रार उघडलं होतं. ते काही नवीन नाही. पण सर्व अंतर्यामीचे कलागुण आतां प्रकट होत आहेत. आणि तुम्ही त्यांचा आनंद लुटता आहांत.

आता तुम्हाला स्वतःच्या क्षुद्रक कल्पना, वागणं यामधून बाहेर पडलं पाहीजे. सहजयोगी सगळीकडे वस्तु पसरवून टाकतात, असं मी ऐकलं आहे. तुम्ही असं कसं वागू शकतां? जीवनाविषयी योग्य ती शिस्त तुम्हाला नसेल तर ईश्वरी इच्छा तुम्ही अमलांत आणूं शकणार नाही. तुमच्या स्वातंत्र्याचा मी मान राखते आणि तुमच्या स्वतःच्या कुंडलिनीमुळे ती सुज्ञता, ते महत्व आणि प्रभाव तुमच्यामध्ये जागृत व्हावी असं मला वाटतं. मग आपल्या प्रतिबिंबाचं मूल्य तुम्हाला समजू लागेल. ते पवित्र होऊ लागेल. आणि एकदा कां तुम्ही पूर्णपणे पवित्र झालात की, जसं अग्नीमध्ये घातलेलं सोनं वितळून वेगळं होतं. कुंडलिनी सुध्दा तशाच प्रकारे तुम्हाला पूर्ण स्वच्छ करते आणि तुमचं स्वतःच वैभव, स्वतःचा स्वभाव आणि तुमची महती तुम्हाला कळून अखंडत्व लवकर येतं. पहील्यांदा, इग्लंड, स्पेन, इटलीमध्ये सहजयोगी नेहमी वेगवेगळ्या ग्रुप मध्ये बसायचे. एकत्र बसत नव्हते. आतां तसं नाही. आतां ते सर्व एकत्र झाले आहेत. माणसांनी संघटित होणं, हे सहजयोगासाठी फार महत्वाची गोष्ट आहे. ते बुद्धीमुळे होत नाहीत तर, सर्व मानव जात परमेश्वराने निर्माण केली आहे, कशाचाही तिरस्कर करायला नको, या जाणीवेतून होत आहे. तुमच्यामध्ये होणारी दुसरी गोष्ट म्हणजे, सर्व धर्म अध्यात्माच्या एकाच झाडावर निर्माण झाले आहेत, सर्व धर्मांची उपासना केली पाहीजे. सर्व अवतरणं, संत आणि ग्रंथांची पुजा केली पाहीजे. त्या ग्रंथामध्ये कांही अडचणी किंवा कमतरता असतील ज्या सुधारल्या पाहीजेत. हळूहळू जेव्हा तुम्ही दैवत्वाच्या सूक्ष्मतर बाजूकडे जाल तेव्हा कळेल की, या सर्व लोकांनी सहजयोगाचे वातावरण निर्माण करायला किती त्रास घेतले आहेत. कोणताही धर्म तुच्छ लेखायला नको किंवा त्यावर हल्ला करायला नको.

अशातऱ्हेने आपण मूलतत्ववाद संपवून टाकू, सहजयोगातही लोकांनी मूलगामी होता नये. खूप लक्षपुर्वक रहा. कधी कधी तुम्ही सहजयोगाला मुलगामी करू लागता. "श्री माताजींनी असं म्हटलं," मला कुठेही वापरु नका. "श्री माताजींना असं म्हटलं असं म्हणून तुम्हाला इतरांवर प्रभुत्व गाजवायचं असतं. तुम्ही स्वतः म्हणा कारण, आता तुम्हाला हक्क आहे. सहजयोगामध्ये तुम्हाला व्यक्तिमत्व आहे. मला वाटेल तसे वापरण्याचा कोणाला अधिकार नाही. जे कांही तुम्हाला म्हणावयाचे असेल, ते तुम्ही स्वतः म्हणा. मी जे कांही म्हणते, त्याला तुम्ही बांधलेले नाही. तुम्हाला स्वतःला उभं राहून काय म्हणायचं आहे, ते तुम्ही स्वतः पहायला पाहीजे. आता तुम्हाला तुमची इच्छा वापरली पाहीजे आणि त्यांसाठी तुम्हाला स्वतःला विकसित केलं पाहीजे. आणि त्यांसाठी तुम्हाला शुद्ध इच्छा पाहीजे. अखंडत्व नुसतं बाहेर नको, आंत ही हवं. पहील्यांदा आपण कांही केलं, तरीही आपलं मन एक गोष्ट म्हणायचं. हृदय दुसरी आणि आपला मेंदू तिसरी. आता या तिन्ही गोष्टी एक झाल्या आहेत. आता तुमचा मेंदू जे काही म्हणतो, ते करण्याची तुमच्या हृदयाची आणि चित्ताची पूर्णपणे तयारी असते. तुमच्या स्वतःमध्येच अखंडत्व आलं आहे. खूप लोक म्हणतात. "मला ते करायची इच्छा आहे पण मी ते

करू शकत नाही.'' आता तसं नाही, कारण तुम्ही पुर्णपणे एकसंध आहांत तुम्ही स्वतःची परीक्षा करून आपण अखंडत्व साधलं आहे की नाही, ते पाहिलं पाहिजे मी जे कांही करतो आहे, ते पुर्ण ह्रदय ओतून, पुर्णचित्त त्यांत घालून करतो आहे की? पहिली आलोकित झालेली गोष्ट म्हणजे चित्त, हे पूर्णपणे वापरलं गेलं नाही तर, अखंडत्व साधलं जात नाही.

सर्व चक्रांचा एकसंधीपणा होतो. जे कांही तुम्ही करता ते पूर्ण चित्ताने आणि मंगल असलं पाहीजे. धार्मिक असलं पाहीजे. ही सर्व चक्र म्हणजे एक पुर्ण एक-संघ अशी शक्ती आहे, जी तुम्ही आहांत, पूर्ण जीवन एकसंध पाहीजे. जर कोणाची पत्नी वा पती त्या पातळीचे नसतील तर तुम्ही काळजी करतां कामा नये. फक्त स्वतःची काळजी घ्या. इतरांपासून कसलीही अपेक्षा करू नका. तुमचं कर्तव्य हे महत्वाचं आहे. तुमचं कर्तव्य पार पाडा. तुम्हाला स्वतःलाच ते कार्यान्वित करावं लागेल. तुम्ही वैयक्तिकरित्या ते मिळवलं आहे. वैयक्तीकरित्या ते कार्यान्वित करायचं आहे. इतरांबरोबर एकत्रित व्हायचं आहे. तुम्हाला काय मिळालं आहे, ते तुम्ही पाहिलं पाहिजे. मला आर्थिक, शारीरीक, मानसिक सर्व कांही मिळालं आहे. मला आनंद मिळाला आहे. नुसतं तेच नाही. ती एकच गोष्ट असता कामा नये. स्वतःच्या व्यक्तीमत्वाची जाण असली पाहीजे. अनेक जन्मानंतर, या जन्मांत आत्मसाक्षात्कार मिळवून, परमेश्वरी इच्छेचे पुढचं कार्य करण्यासाठी, हे तुमचं व्यक्तीमत्व तयार केलं गेलं आहे. दर क्षणांला जेव्हा तुम्ही चमत्कार घडताना पहातां तेव्हा हे परमचैतन्याने केलं आहे. हे तुम्हाला जाणवतं आहे, परमचैतन्य ही आदिशक्तीची इच्छा आहे. व आदिशक्ती परमेश्वराची इच्छा आहे.

ही व्हायब्रेशन्स ही डी. एन. ए. सारखी आहे. त्यांनी कशाप्रकारे रचना करायची वगैरे ते जाणतात. जसं, आज उन आहे, सर्वांना आश्चर्य वाटतं आहे. दोन दिवसांपूर्वी हवन झालं आणि खूप उन होतं. सर्व आसमंत तुमच्यासाठी कार्य करीत आहे. आतां व्यासपीठावर तुम्ही आहांत आणि त्याकडे तुम्हाला लक्ष दिलं पाहीजे. तुमचा स्वतःवर विश्वास नसेल आणि तुम्ही काय आहांत यावर विश्वास नसेल तर तुम्ही कशी मदत करणार? तुम्ही स्वतःला कशाप्रकारे कार्यान्वित कराल? आणि माणसाने निर्माण केलेले हे जगाचे प्रश्न तुम्ही कसे सोडविणार? तर, आपल्यावरचे हे सारे दबाव आपल्याला फेकून दिले पाहिजेत. पहिल्यांदा सायन्सने आपण सारं काही सिद्ध करू शकतो. 'धर्म' म्हणून म्हणतात हे आपण सिद्ध करून दाखवू शकतो हिंदू, मुसलमान, कॅथॉलिक, प्रोटेस्टंट हे सर्व आपण फेकून दिले पाहीजे. आपल्याला नवे व्यक्तिमत्व बनले पाहीजे. आत्मसाक्षात्कारानंतर चिखलातून उगवलेल्या कमळासारखे तुम्ही बनला आहांत आणि हा चैतन्यहीन चिखल काढून टाकला पाहीजे. नाहीतर, त्याचे शिंतोडे रहातील. तुम्हाला मारुन टाकणारे हे तुकडे टाकून द्या. ते निरुपयोगी आहेत. नुसतं ओझं आहे. हे सर्व इतक्या काळजीपूर्वक, माधुर्याने, नाजूकपणे केलं आहे, तेव्हा आपण स्वतःचा आदर राखला पाहीजे. इतरांसाठी आपल्यामध्ये प्रेम, ममता हवी आणि सर्वात जास्त शिस्त हवी.

आतां माझ्या जीवनाबद्दल. तुम्हाला माहीत आहे की, मी खूप प्रवास करते आणि खूप परिश्रम घेते, तुम्हा सर्वांपेक्षा जास्त! त्याचं कारण, माझी इच्छा आहे की, या जगाला मजेच्या, आनंदाच्या, देवत्वाच्या त्या पातळीप्रत न्यायचं जिथे त्यांचें ध्येय काय, आणि त्यांच्या पित्याचं वैभव काय, ते त्यांना समजेल. मला कांही होईल, माझ्या बाबतीत कांही चुकेल, असं मला वाटत नाही. माझ्या कौटुंबिक जीवनाबद्दल मी कधी तुम्हाला त्रास दिला नाही, माझी मुलं किंवा इतर कोणाबाबतही. जे काही प्रश्न अडचणी आहेत, त्यांची मी काळजी घेत आहे. आणि इथे सहजयोगीयांकडून त्यांच्या कुटुंबाबाबत मला मोठी पत्रं येतात. कुटुंबाविषयी गुंतवणूक तुमच्या डोक्यावर मोठं ओझंच आहे. ती तुमची जबाबदारी नाही. सर्वशक्तीमान परमेश्वराची जबाबदारी आहे. त्यांच्याहून तुम्ही चांगली काळजी घेऊ शकता कां? जेव्हा तुम्ही काळजी घ्यायला जाता, तेव्हा प्रश्न उभे रहातात! आपण अलिप्तता शिकली पाहीजे. तुम्ही तुमच्या कुटुंबाला चिकटतात. स्वतःच्या मुलांना चिकटता. जर ते सहजयोगाचं कांही असेल तर ते आजूबाजूला टाकतील त्यांना दैवी किंवा साधूसंत कसे म्हणणार? संत लोक फक्त स्वतःविषयी जबाबदार नसतात, इतरांबद्दलही असतात.

सहयोगाआधी तुम्ही आत्मकेंद्रीत होता. कोणाला चिकटलेले नव्हता. आता तुम्ही थोडे विस्तृत झाले आहांत, स्वतःच्या बायकामुलांना चिकटला आहांत, ते देखील स्वार्थी आहे. ती तुमची मुलं नाहीत. परमेश्वराची आहेत. सहस्त्रार उघडलं, ही फार महत्वाची गोष्ट झाली आहे. देवाचं अस्तित्व तुम्ही दाखवूं शकता. त्याची इच्छा जगाला दाखवू शकता. सहजयोगाला कोणीही आव्हान देऊ शकत नाही. जे आव्हान देतात त्यांना सांगू शकतो. तुम्ही लोक ध्यान देखील करत नाहीत. ध्यानाशिवाय तुमची वाढ कशी होणार? जोपर्यंत निर्विचारांत जात नाही, तोपर्यंत तुम्ही वाढू शकणार नाही. कमीतकमी सकाळी आणि संध्याकाळी ध्यान केलं पाहीजे. काही लोक स्वाभाविकरित्या सामुहिक नाहीत. त्यांना आश्रमाचे जीवन आवडत नाही. अशा लोकांनी सहजयोगाबाहेर गेले पाहीजे. सामुहिकतेशिवाय तुम्ही कसे काय वाढणार? आणि तुमची शक्ती गोळा करणार? एकत्र राहीलांत तर तुम्ही शक्तीमान व्हाल. एक काठी मोडू शकतो, पण काठ्यांची मोळी तोडणं कठीण असतं. हजार निरुपयोगी लोक असण्यापेक्षा दहा चांगल्या गुणवत्तेचे लोक असलेले बरे.

आज आपल्याला शपथ घेतली पाहीजे की, परमेश्वरी इच्छेनुसार माझं आयुष्य मी घडवेन. त्यासाठी मी आत्मसमर्पण करेन कुटुंब वगैरे इतर कांही लक्षांत घेणार नाही. ईश्वरी इच्छा सर्व गोष्टीची काळजी घेते. तुम्हाला कशाहीबद्दल काळजी नको. एक गोष्ट लक्षांत घ्या की, तुम्हाला अडचणी आहेत कारण, त्या अडचणी तुम्हाला देवाला द्यायच्या नाहीत. काही लोक म्हणतात त्यांना कार्य करता येत नाही. कारण त्यांचं कर्तृत्व तेवढं नाही. हे फार मूर्खपणाचं विधान आहे. तुम्ही तुमची परीक्षा घ्या. आपण अशी गोष्ट कां म्हणतो, कदाचित तुमचं लक्ष

पैशाकडे असेल, सहजयोगांत काही लोक धंद्याबाबत बोलतात किंवा काही भौतिक गुंतवणूक असेल. दुसरी गोष्ट म्हणजे, ममत्व असूं शकतं. माझं कुटुंब, मुलं वगैरे किंवा हे माझं आहे. तिसरी गोष्ट, तुम्ही अजून तुमच्या जुन्या सवयींना चिकटून असता आणि सद्‌गुणाशिवाय असलेलं तुमचं जीवन तुम्हाला आवडतं. तुम्ही काहीही करू शकता.

सर्वात महत्वाची गोष्ट की, ईश्वरी इच्छेचं योग्य करूणामय शक्तीशाली माध्यम तुम्ही बनलं पाहीजे. माझी पूजा तुम्ही व्यवस्थित करता कारण, त्यामुळे तुम्हाला खूप फायदा होतो. मुख्य गोष्ट म्हणजे तुम्ही सर्वांना वर वर वाढलं पाहीजे. वर जाण्यासाठी एकमेकांशी स्पर्धा केली पाहीजे. मला खात्री आहे की एके दिवशी हे पूर्णत्वात असलेले सायन्स इतर सायन्सला मागे टाकील, आणि लोकांना ते काय आहे, ते सांगू शकेल. ते तुमच्या हातांत आहे. देवाच्या पुराव्याविषयीची नवी पातळी आज आपण पूर्णपणे उघडली आहे. तो दिवस आज आपण साजरा करीत आहोत. त्यांच्याकडे असलेला सर्व भ्रम आपण संपवू शकू. हे किती महत्वाचं आहे. तुम्हां सर्वांकडे असलेली ती शक्ती आपण वापरूं शकू.

ईश्वर तुम्हाला आशिर्वाद देवो.

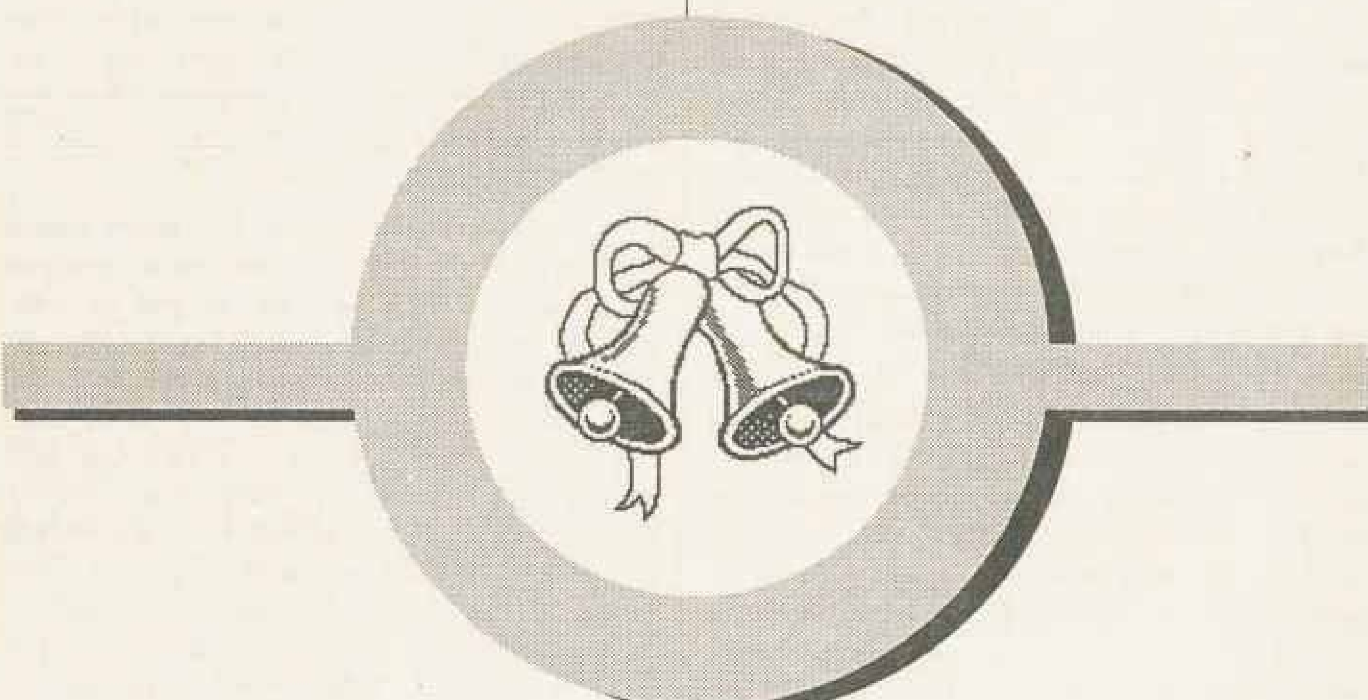

कृपया खालील बदलांची नोंद घ्यावी.
गेल्या वेळच्या अंकात नजरचुकीने खंड १ अंक १ असे छापले गेले होते ते खंड १ अंक १ व २ असे आहे.